(မြင့်)

ဆယ်စောင်တွဲ

တိုးမြင့်အောင်စာပေ

အမှတ်-၈၈ (ဆ) ရပ်ကွက်၊ ဓမ္မာသီ (၃) လမ်း မြောက်ဥက္ကလာပ-ရန်ကုန်မြို့

ဓရှ. မျက်နှာဖုံးပုံ

ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား များစွာကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ လူတို့သည်၎င်း၊ စင်ကြယ်စွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး ကြံကြကုန်၏။ ကြံကြကုန်သော်လည်း မသိနိုင်ကုန်၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို အရှင်ဘုရားသည် ဟောတော်မူပါလော့။

၁၉၇၁-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
တတိယအကြိမ်
အုပ်ရေ (၂၀၀၀)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာအုပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုချက်
အမှတ်- (၄၇၃၄)

ပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မြင့် (မြဲ-၀၁၁၄၂)
မန်းသီရိပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် (၁၉၇) လွှတ်တော်လမ်း
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသန်းညွန့် (မောင်နှင်းရည်) မြဲ-၁၁၀၉၂
တိုးမြင့်အောင်စာပေ၊
အမှတ် (၈၈) (ဆ) ရပ်ကွက်
ခေမာသီ (၃) လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ
ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးရိုက် - မန်းသီရိပုံနှိပ်တိုက်။ အတွင်းဖုန်း - ဘကျပ်/

17 AUG 1971
PRESS INTELLIGENCE

မင်းမှာ .... သာဓု

★ **သတိ** လူမှာ .... ကတိ

ဆယ်စောင်တွဲမှာ... ....သမာဓိ

ရှေးမူလည်းမပျက် ခေတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီအောင်

အထူးတည်ထွင် ရိုက်နှိပ်လိုက်သော....

သမာဓိ - ဆယ်စောင်တွဲ စာအုပ်တွင်....

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဆေးရောင်စုံရုပ်ပုံများ ဝေဝေဆာဆာ

အပြင် ကြည်လင်ပြတ်သားသော ခေတ်မှီ (၁၆)ပွိုင့်

မိုနိုစာလုံးနှင့် ထွက်ပေါ်လာပါပြီ။

အမြို့မြို့ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါသည်

တဦးတည်း ကိုယ်စားလှယ်

★ အမှတ် (၅၉ - ၆၀) ဘီရုံ ★

ဈေးချို - မန္တလေး။

မာတိကာ

၁။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ပြပုံများ။
၂။ မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ အနက်။
၃။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး သရုပ်။
၄။ မင်္ဂလသုတ် အမေး အဖြေ။
၅။ မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်။
၆။ မင်္ဂလာသံပေါက်။
၇။ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
၈။ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
၉။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ အနက်။
၁၀။ နမက္ကာရ ပါဠိ အနက်။
၁၁။ လောကနီတိ ပါဠိ အနက်။
၁၂။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ အနက်။
၁၃။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်။
၁၄။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း။
၁၅။ ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ။
၁၆။ သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ။
၁၇။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း ၏ အကျိုးကျေးဇူး။
၁၈။ အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး။

ဘုရားဖြစ်တော်မူကာနီး၌ မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ဆီးနေပုံ။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ဃနာနို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေရဉ္ဇရာမြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်းသာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေ့အဘို့တွင် သန့်စင်နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမှ ဗောဓိပင်သို့ အကြွတွင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှာပင် "ဘုရားမဖြစ်သမျှ ဤပလ္လင်ကို မဖျက်တော့အံ့"ဟု ဓိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူရာ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

သို့ထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေန်မုချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း လက်နက်မျိုးစုံကိုင်လျက် "တက်ကြလော့ ဖမ်းကြလော့"ဟု သော်အော်ခြိမ်းချောက်လေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာလောင်းလျာသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအပေါ်တွင် မိခင်၏မေတ္တာကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူလေသည်။

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ခယ်း။

အာဠဝကဘီလူးအား မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍တရားပြတော်မူပုံ

အာဠဝီမြို့၏အနီး တဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသော အရပ်၌ ညောင်ပင်ကြီးတပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠဝက နတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏၊ တညဉ့်သ၌ အာဠဝကသည် ဟိမဝန္တာ နတ်အစည်းအဝေးသို့ သွား၏၊ ထိုအချိန်မှာပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ ဗိမာန်တွင်းသို့ ပင်တော်မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေသော တံခါးစောင့်နတ်သည် "အာဠဝကထံ တိုင်ပါရစေ" ဟု ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော အာဠဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ ရောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ခြင်း အစည်း အဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထွဋ်သို့ ခုန်တက်ကာ "ငါပဲ့ အာဠဝကတဲ့" ဟု ကျုံးဝါးလေသည်၊ ထို့နောက် တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှု အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော အာဠဝကအား ဟများပြ၍ မြေ့စွာ ဆုံးမတော်မူလေသည်။

အာဠာဝကဘီလူးကို ချွတ်တော်မူပုံ။

အင်္ဂုလိမာလ တောပုန်းဓါးမြကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ချွတ်တော်မူပုံ

အင်္ဂုလိမာလ ဆိုသူကား သာဝတ္ထိပြည် ပုရောဟိတ် အမတ်၏သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက် ဖြစ်၏။ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူဖြစ်သော ကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်ပါ လွန်စွာ အချစ်ခံရ သူတည်း။ သို့သော် တခြားကျောင်းသားတို့က ဆရာကြီး အား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှား ခံရရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူများသတ်၍ သေစေလို သော ဆရာကြီးသည် "လူတထောင်သတ်နိုင်မှ ပညာ အကျိုးရမည်" ဟု ပြောဆိုစေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းဓါးမြလုပ်၍ တောသို့လာသူ လူများကို သတ်ကာ လူတယောက်လျှင် လက်တချောင်းကျဖြတ်၍ ပန်းလို ကုံးထားသောကြောင့် "အင်္ဂုလိ + မာလ" ဟု ထင်ရှား၏။ တထောင်ပြည့်ဘို့ တယောက်သာ လိုသောနေ့၌ သားကိုတောင်းပန်ရန် ထွက် လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာမြင်သောကြောင့် တင်ကြို၍ ကြွတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်း သတ်ဘို့လိုက်လေသော် တန်ခိုးကြောင့် မမီနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုရှာလေသည်။

အင်္ဂုလိမာလကို ချွတ်ခြင်း။

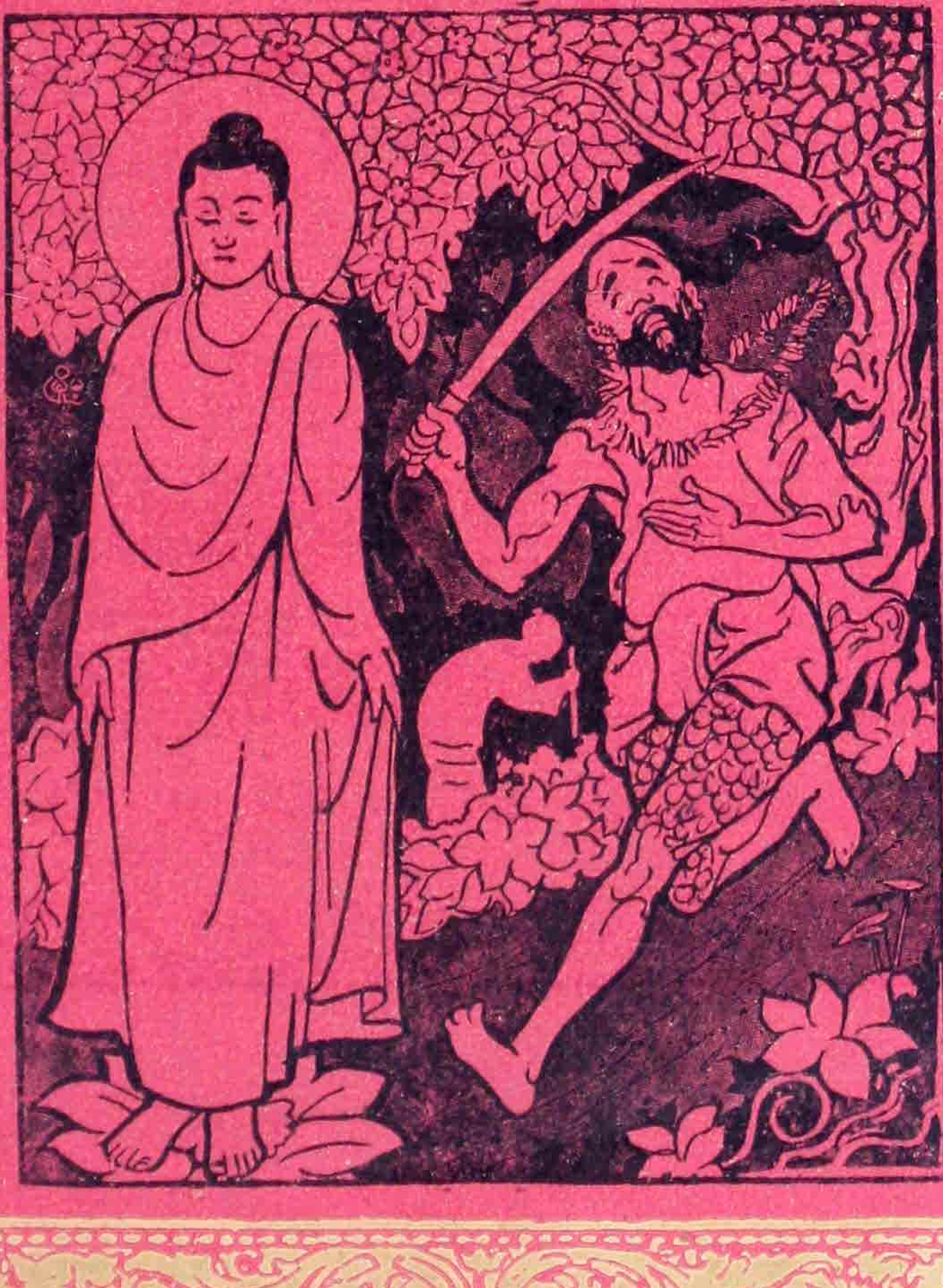

ဘုရားနင်းဘို့ရန် လွှတ်လိုက်သော နာဠာဂီရိဆင်ကို ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပုံ။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကွယ်လွန်ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုး ကြံပါ သော်လည်း အထမမြောက်နိုင်ဘဲ ရှိလေရာ တနေ့သော အခါဝယ် ဆင်ထိန်းတို့ အထံသို့သွား၍ "မင်းအသိအမှတ် ပြုသော ဆရာတော်များဆိုတာ ရာထူးနိမ့်နေသူကို ရာထူး တိုးမြင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ငါစေခိုင်း တာကိုလုပ်ကြ ရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့အခါ နာဠာဂီရိ ဆင်ပြောင်ကို လွှတ်လိုက်ကြ "ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးကား အလွန်ကြမ်း၍ လူကို ထိုးသတ်လေ့ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့် အတူ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ ရာထူး တိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီးကို ဘုရားဆီသို့ လွှတ်ပေးကြလေသည်၊ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်ဟု ပြေး လာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန့်ရပ် တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက် စွာ ရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူပုံ။

စိဉ္စမာဏဝိကာ ပရိဗ္ဗိုဇ်မကလေး

ဘုရားကို စွပ်စွဲနေပုံ။

သာဝတ္ထိမြို့၌ စိဉ္စမာဏဝိကာ မည်သော ပရိဗ္ဗိုဇ်မသည် နတ်သမီးလေးပမာ လှန်စွာလှ၏၊ တိတ္ထိတို့သည် လာဘ်မရသဖြင့် လာဘ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချိုးနှိမ်ဘို့ရာ စိဉ္စာကို စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်၊ စိဉ္စာသည် ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကိုခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းကို သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှ အိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ဝင်ကာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ တရားနာ၍ ပြန်လာသူ နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အထင်မှားစေပြီးလျှင် ၉ လလောက်ကြာသော် သစ်သားဗုကို ဗိုက်မှာ ကပ်၍ အဝတ်ဖြင့်ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန်ရှိဟန်ဆောင်လျက် ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရားအား "မီးနေဆောင် မပြင်ကောင်းလား" ဟု ဆဲဆို စွပ်စွဲလာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြွက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်ဖြတ်ချမှ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စိဉ္စမာဏဝိကာ ဘုရားကို စွပ်စွဲနေပုံ။

အယူဝါဒ ပြိုင်လာသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို

ဘုရားရှင် ချုပ်တော်မူပုံ ။

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိဗိုဇ်သည် အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား အတတ်သင် ပေးနေသော ဆရာကြီးတည်း။ သူသည် တိတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစီနေ၏၊ တနေ့သ၌ အရှင်အဿဇိ ထေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရသဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံးအနိုင် သိလိုသော လူအပေါင်းများစွာလည်း ပါလာလေသည်။

ဝါဒ စမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ (စီမံနိုင်သော အတ္တ မရှိ) ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို "အတ္တ" ဟု ငြင်း၏။ "အတ္တရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စီမံပါစေလား" ဟု မိန့်တော်မူရာ မလှုပ်နိုင်၍ ငုတ်တုတ် ပေနေလေသည်၊ ၂ ကြိမ်မေးလည်း မလှုပ်ချေ၊ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက ဘီလူးကြီးယောင်ဆောင်၍ ဝရဇိန် လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်နေ၏၊ ထို့ကြောင့် တတိယအကြိမ်၌ "ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ" ဟု ဝန်ခံရလေတော့သည်။

သစ္စကပရိဗ္ဗိုဇ်ကို ချွတ်တော်မူပုံ။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဆုံးမတော်မူပုံ

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအလား ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌ နေ၏၊ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏၊ တနေ့သ၌ ကခြေသည် နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင်သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ နဂါးမင်း၏ အထက်ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူလေသော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပတ် အုပ်ဖုံးထားလေသည်။

လမ်းခုလပ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို မမြင်ရသဖြင့် နဂါးမင်း ဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော ရဟန်းတော်တို့သည် နဂါးကို ဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြသော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တောင်းမှ ခွင့်ရလေသည်၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးထက်ကြီးသော ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါးအထက်က ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ကာ ဇိရှဲညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နှိပ်နှိပ်အောင် ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားထံ ခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃-ပါးကို ကိုးကွယ် စေလေသည်။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ချွတ်ခယ်း။

မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗကဗြဟ္မာမင်းကို ဘုရားရှင် ချွတ်တော်မူပုံ။

ဗကမည်သော ဗြဟ္မာကြီးသည် ပဉ္စမဈာန်ဘုံ၌ ဗြဟ္မာမင်းဖြစ်သူတည်း၊ သူသည် အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံများ ရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟု မှတ်ထင် ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာနကိုလည်း "နိစ္စ အမြဲတည်၏"ဟု အယူရှိနေ၏၊ ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အလယ်၌ သူ့အား ဤဘုံဌာနထက် သာလွန် သော အထက်ဘုံတွေ ရှိသေးကြောင်း၊ ဤဘုံနှင့် ဗြဟ္မာ တွေပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗကဗြဟ္မာကိုပင် "သင်၏ဖြစ်ပုံ သင်၏ ဘုန်းခိုးကြီးပုံကို ငါသိသည်၊ သင့်ထက် တန်ခိုးကြီးသော အထက်ဗြဟ္မာမင်းများရှိသေးသည်"ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူ ထားသမျှ အမှားလည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့် အနေဖြင့် "ကိုယ်ဖျောက်ပြမည်"ဟု ပြော၍ ကိုယ်ဖျောက် လျှင် မပျောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရားက ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွား၍ ဘုရားဟောတော်မူသည်။

ဗကဗြဟ္မာမင်းကို ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူပုံ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ၊
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒော စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌီ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့် နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အင္ဂတိံ သဥ္ဇ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဧဝ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ် ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာ တရား တော်ကို။ ဟော၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာမင်္ဂလသုတ်တော်ကို။မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓါရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ကော၊ တဝါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏၊ အာရာမေ၊

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍၊

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ၊စင်ကြယ်စွာသော၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင် တောင့်တကုန် သည် ဖြစ် ၍၊

မင်္ဂလာနှိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်ကို။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။ ယာ အ-သေဝနာ စ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ယာ သေဝနာ စ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာ ပူဇာ စ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာ စ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အို နတ်သား၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသောအတတ် တို့ကို တတ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည် လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့၊

၉။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အို နတ်သား၊ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပုတ္တဒါရဿ၊ သား မယား တို့ အား၊ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အယှက်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့၊

၁၀။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အို နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ၊ အလှူ ပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရ ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ တော်၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွ ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ အာရတိစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတိစ၊ အထူး သဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက်တို့ကိုသောက်ခြင်းမှ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မမွေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တော်၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွ ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သောသူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုခဲ့ဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တော်၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွ ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မြန်မာ့ - ဗိုလ်ယအဖြိုင်

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္ဆိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊

ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။အတွတ်၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၉။ ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့် ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ့် ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

................o...............

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး သရုပ်

"အသေဝနာစ ဗာလာနံ" ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကိုပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

................o.... . ...

"ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ" ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။

၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

..........o..........

"ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။

၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။

၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတပါး။

..........o..........

"မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ" ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။

၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။

၃။ အနှောက်အယှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

..........o..........

ဒြဋ္ဌ-တာဂီယာအင်္ကြိမ်

"ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

............o............

"အာရတိ ဝိရတိ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

............o............

"ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ" ဟူသောပုဒ်၌ (၅)ပါး

၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
၅။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။

............ဂ............

"ခန္တိစ သောဝစဿတာ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

............o............

"တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ" ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

............o............

"ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ" ဟူသော ပုဒ်၌ (၄)ပါး

၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်းတပါး။
၃။ ရမက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်းတပါး။

............o............

မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
ဖြေ။ မင်္ဂလသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ မင်္ဂလသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ပါဠ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော တောဒိသာနိ အင္ဂတိံသဥ မင်္ဂလာနိ ဟူသော ပါဠ်ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာပါနည်း။
ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုသစ္စဥ္စ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု-လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတီ-လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ-လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ-လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။
မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။ (ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး)

ဖြေ။ သဗ္ဗဓနေ မေတ္တ အတ္တိတိ - ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော် မူသနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာ အတိခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သော ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူဆောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတိတိ အနာထပိဏ္ဍိကော- ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော - ဝေးသလော၊ အရှေ့ အနောက် တောင်, မြောက် စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ် မှာနည်း။

ဖြေ။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒူရေ ဒက္ခိဏပဿေ ဇေတဝနေ - ဟူသော သာဓကပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏တောင်အရပ် ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော စံပယ်ရုံသော၊ ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋိသု - ဟူသော သာဓကပါဠိရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ တန်းဆာဆင်အပ်၍ ဘုံသုံးဆင့် ရှိသော ဇေတဝန် ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်း ပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ အညတရာ ဒေဝတာ - ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဉာဏ်သတ္တ သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။
ဖြေ၊ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။
ဖြေ၊ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ – ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး၊ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။
ဖြေ၊ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်ဝှဇော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်၊ သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာ နတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်၊ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ် အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။
မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။
ဖြေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။
မေး၊ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရပါသနည်း။
ဖြေ၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ-ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။
ဖြေ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကဿက ကမ္ဗာဇီသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇေ တောတိ ကဿပေါ - ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဌ်နှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကိုရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပ ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး၊ ပတိရူပ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး၊ မာတာပိတု၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး၊ ဒါနဉ္စ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ အာရတိ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ ဂါရဝေါစ၊ ပ၊ ဧတံ

F - (2)

မြိုင်-ဝဝဝိယ ဆကြိုက်

မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး။ ခန္တီစ၊ ပ၊ တော် မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ တပေါစ၊ ပ၊ တော် မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ပ၊ တော် မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာသုံးဆယ့် ရှစ်ပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် နီးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရို အသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ အစ ရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပ ဒေသဝါ သောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ

ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်တွင် မင်္ဂလာ လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာသိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ-အစရှိသောတတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောက်အယှက် မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၊အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊တရားမြတ်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊အပြစ်မရှိသော အကြောင်းအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏ အဘက်ကို

ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသော စိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီး ငါ၏ အသက်သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပိဋ္ဌသုရာ-မုန့်ညက်ဖြင့်ပြုသော သေ၊ ပူဝသုရာ-မုန့်ဖြင့်ပြုသော သေ၊ ဩဒနသုရာ - ထမင်းဖြင့်ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ-တဆေးထည့်၍ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ဤသည်ကား သေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယငါးပါးဆိုသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖာသဝေါ-အပွင့်အရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဖလာသဝေါ-သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ မဓွါသဝေါ-မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဂုဠာသဝေါ ကျံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တော-များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ ဤသည်တို့ကား - မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။ 'ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊ ပတ္တာနုမောဒန၊

၁၁၄၉၉

ဓမ္မဿဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ-တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား ငါးပါး ဟူသောကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ ဉာဏ်,ဂုဏ်ရှိသောသူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတပါးကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အား ဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ၊ ခန္တီစ အစရှိ သော အဋ္ဌမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသောကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှီးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဋ္ဌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစဋ္ဌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ အစရှိသော

ဥဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော နိန္ဒာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်း ဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာရမက်ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်သော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် ဥဿမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ကြွေဝယေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက် ခသော အရပ်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ် ဝေဘာရ တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုဏ်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့် တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာ သဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ, မသာရဂလ်, မနော မယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေတွေဒိုးဒိုး ရွှေချောင်း စီးသကဲ့သို့ လျှံညီး တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီ သော ယပ်ကိုကိုင်လျက် အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာ ပြု၍ နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမှူး ပြုခါ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အရှင်မဟာ ကဿပ ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင် အာနန္ဒာက ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား၊နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသော အခါ ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုပါသည်။ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါ သည် ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် အမေး - အဖြေ ပြီး၏။

............o...........

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်

မင်္ဂလသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တံ အင်္ဂသိ-ဟူသော ပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... နီးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်သောအရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရှေ့တူရူဖြစ်သော အရပ် နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ရင်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ - ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား... ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်၊

အတ္တသမာ ပဏိဓိစ-ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ-ဟူသောပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရုသဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ဖပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော - ဟူသော ပါဠ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား... သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍ ဝဋ္ဋသိကို ထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြု၍ ထရားတော်နှင့် အညီ သားမယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဥ္စ ဓမ္မစရိယာ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား... ဆမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာ ပြောင်း၊ နံ့သာအိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ဤ ဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆယ့်တပါးကို ဒါနဥ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏၊ ငါးပါးသီလ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏ အင်္ဂါသီလကို အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်း အပ်၏။

အာရတီ ဝိရတီ-ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ - ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌီစ – ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်ရှာ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင်လာသော အခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သောအခါ မည်၏။

သောဝစဿတာ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား... သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့

သူ့သောင်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းထည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွှယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....ဝီရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား—မေထုန် (၇)ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ - ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာစ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ - ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား.... လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ထင်းရဲခြင်း၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

၁။ ကောဋ္ဌာဟာလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
၂။ သက္ကာသိကြား၊ တောင်းပန်ပြား၊ ဟောထားဒေသနာ
၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာနံ၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ။
၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝနာ၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
၅။ ပူဇနီယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန်း၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
၈။ ကိုယ်ကိုစောင့်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုတာ
၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင်၊ ကြည်လင် အား ထုတ်ပါ။
၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေဖြာ။
၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
၁၄။ မယားသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟ၊ မစသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြဉ်ကုန်ပါ။
၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြဉ်ကြမှုပါဝါ။
၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။
၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။

၂၅။ နိဂါတော၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအကျွယ်သား။
၂၇။ သူ့ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြှုး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
၂၈။ လျော်ကပ်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ
၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုဟတ်ငြား၊ အများကြည်
မေတ္တာ။
၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြဉ်
ကုန်ပါ။
၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယှဉ်းချွတ်မရှိရာ။
၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ မြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပတ္တိတာ။
၃၆။ အရိယာသစ္စာ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ။
၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။
၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မချ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
၄၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နှေတိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ

မင်္ဂလာသုံပေါက် ပြီး၏။

…….. ၀ ………..

[illegible]

၂-အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရ သသေန မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ခန္တီ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇ ဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တမ္ဗု သေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော။
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မတိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓါဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂုလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓီ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂဗ္ဘိနီယာ၊
စိဉ္စာယ ဒုဋ္ဌ ဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၆။ သစ္စံဝိဟာယ အတိ သစ္စက ဝါဒကေတုံ၊
ဝါဒါဘိရောပိတ မနံ အတိ အန္ဓ ဘူတံ။
ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇဂံ ဝိဝိခံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သု ဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓါနံ။
ဉာဏာ ဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

................၀................

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ၊ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသောဆင်ကို။ဥဒိတံ၊တက်စီးထသော။အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုံ သဟဿံ၊ တထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော။ဃောရံ၊ကြမ်းထန်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီအစရှိသော တရားတော်မြတ်

အဖိ အရင် ဖြင့်။ ဇ်တဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီး တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ အပ္ပ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာ သည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိ... ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရာတိရေကံ၊ မာရ်နှင့်ဟ်သားထက် အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ အတိယုဒ္ဓိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင် ထသော။ ဃောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိထသော။ အကွမံ၊ သူအပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲလှသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတမ်း ခက်မာစွာထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝက အမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော် မူခြင်း ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်း ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီး။ တံ တေဇသာ၊ အာဠဝကဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနိဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ၊ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ အတိမတ္တဘူတံ၊ အလွန် မှန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သောမင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တမ္ဗုသေကဝိဓိနာ၊

မြို့ ဇတိယာအကြိမ်

မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းဖြင်းတည်း ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂမတိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီးဆောင်းသောသန်လျက် လက်၌ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ ဓါဝန္တိယောဇန ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓါဝံ၊ ပြေးလျက်သည်၊ ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော၊ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ချိုးတည်း ဟူသော ပန်းရှိသော သူခိုးကို၊ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော သူခိုးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို၊ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရံဣဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့၊ ကတွာန၊ ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ့ရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌၊ စိဉ္စာယ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏၊ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို၊

သစ္စကနာ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမဝိဓိနာ၊ မြွစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဋ္ဌမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်ဖ်စွပ်စွဲသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း၊ မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍၊ အဘိသစ္စကဝါဒ ကေတုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်း ဟူသော မှန်ဘင်ရှိယသော၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါးတို့အား နှိပ်နှင်းလိုသောစိတ်ရှိယသော၊ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန် မိုက်လှစွာသော ကူဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို၊ ပညာပဗ္ဗ ဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းစေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကူဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း၊ မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇဂံ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သောနဂါးမင်း

ဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓုန္နာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံတို့ကို လွှတ်စေလျက်၊ ဣဒ္ဓိ ပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် နည်းညွှန် ဥပဒေကိုပေးသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာတည်းဟူသော မြွေသည်၊ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိ ထသော။ သုတံ၊ ကျော်စောလွှာထသော။ ဇုတိမိဒ္ဓိ၊ တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုး ရှိထသော၊ ဗကာဘိဓါနံ၊ ဗက အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဏ ကောသမှိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာဝုဋေ။
တမှာဥဒ္ဓါနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခုံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာ လောကေန သောဇိနော။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဍယှ ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝရိနာ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုယောဂေဟိ ဝုယှန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပီဠိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဍဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၇။ သံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရ ပီဠိတာ၊
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါ ဟော ဝိနာယကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတွာ လောကံ သဒေဝကံ။
ဝိနယိတွာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

....၀... ...

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ အင်္ဂုလိမာလကော သမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ညွန့်တွင်း၌၊ ကဏ္ဍာဇလာပုဇေ၊ ကဏ္ဍာ တည်းဟူသော အားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ ဉာဏဇာလေန၊ ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဒရိ၊ ကဏ္ဍာသားအိမ်အရပ်မှ နုတ်ဆွဲမယ်သိ၊ ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောကေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက်တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာဇနေ သတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခုံ၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော

သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရိန္ဒာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အင်္ဂါဇာလေဟိ၊ ရာဂ အစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥဇ္ဇုကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယှန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ စာရကာ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ အစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပီဠိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်

ထသော။ လောကာ၊ လူအပေါင်းကို။ယာနတ္တာယေန၊ယာဥ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓီရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူထသော။ တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမားသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကင္ဒမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ကင္ဒမုခ အစရှိသော မြွေ လေးစင်းတို့သည်။ ဍဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဥ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပီဠိတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာ ဆင်းရဲတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိ၊ ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော် မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်မင်္ဂလာသည် ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းဟူ၍နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောက၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိဝယိတွာ၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

.......---o...........

၄-ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပိဝိံသု နရာသဘာ။

၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာ တာဂသ္မိံ၊
မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။

၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘင်္ကရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုင်္ဂဝေါ။

၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါဒကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရော၊ နလာဋေ တိကလာဝိယ။

၉။ ဓတဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနော
ရသာဝလန္တာသီလတေဇေန၊အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ

၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊
သေသာ ပါကာရလင်္ကတာ။

၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကတေ၊
ဝသတော မေ သကိစ္စေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္ဇရေ။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

၁၄။ ဇိနဝဍ္ဎရမဏ္ဍမှိ၊ ဝိဟာရန္တိ၊ မဟီတလေ။
သဒါပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
၁၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကတေ ကတော၊သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိ သံဃော သံဃာ၊ တေဇေန ဂုဏာကရော။

.........၀.........

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာ သနာဂတာ၊ အောင်နေခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။နရာသဘာ၊လူ့နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွဖြစ်သော။မာရံ၊မာရ်နတ်သားကို ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ရသေ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရတော်မူကုန်ထသော။နာယကာ၊လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။အဋ္ဌဝီသတိ၊နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။တဏှင်္ကရာဒယော၊ တဏှင်္ကရာဘုရား အစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ထည်တော်မူကုန်သည်။ အယောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိ နှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သံဃာတော် တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သကျ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညအရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ၊ လက်ျာ နား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊

ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါ၊ ကဿပ အရှင်သည်ရှင်း။ မဟာ
နာမော၊ မဟာနာမ် အရှင်သည်ရှင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
သော အရှင်တို့သည်။ မယှံ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကော၊
လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။အသုံ၊
ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယော ဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ပဘင်္ကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ဘဝော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ မုနိပုင်္ဂဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
သော။ သောဘိတော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏ အဆုံး ဖြစ်သော ၊ ပိဋ္ဌိ
ဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအတို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟောသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာရှာတော်မူလေ့ရှိထသော။စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆို တော် မူ တတ် ထ
သော၊ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ
ဖြစ်တော်မူထသော၊ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရ
ကဿပ မည်တော်မူသော၊ သောထေရော၊ ထို မထေရ်
သည်၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏော စ၊ အရှင် ပုဏ္ဏမထေရ်သည်ရှင်း။ အင်္ဂုလိ
မာလော စ၊ အရှင် အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်ရှင်း။ ဥပါလိ
နန္ဒ သီဝလိ စ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ် အရှင် နန္ဒထေရ် အရှင်

သီဝလိထေရ်ငင်း။ ဣမေဝဋ္ဌ မဟာထေရော၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ နာဠိဂ္ဂတော၊ နှဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊

၉၊ တေယိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက်ရှိကုန်သော၊ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန၊ သီလ တန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ဝကုန်သော၊ မဟာထေရော၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု၊ မြပ်ဗသော အင်္ဂါတို့၌၊ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊

၁၀၊ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏော၊ လက်ျာ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁၊ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဥ္စ၊ ခန္ဓသုတ် မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်ငင်း၊ အာဋာနာဋိယသုတ္တကံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်ငင်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊

ဆဒန်ဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား၊ ပါကာရလက်တာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာဒိ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏၊ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ မဏ္ဍပါကာရလက်ခဏေ၊ ကျုံးတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်ထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္ဇရေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တုပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရမဇ္ဈမှိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ မဟီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ မဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝ ဣကိဝံ ယထာ ဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါသည်၊ ဧကန္တ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး ဇိနာနုဘာဝေ-ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဂုဏာကရဿ၊ သီလ, သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်၏။ တေဇေန၊ ဘုန်းခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက် ပြီး၏။

............၀............

၅ - နမက္ကာရ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ။
အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယနံ သုဘဂံ ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓါရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္ဒေ။

နမက္ကာရပါဌ်

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဝိတိမာညာ ဓါရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ၊
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဒေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏာ စိတြဒေဟံ၊
ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ၊
ပညာမိတိ သီလဂုဏော ဃဝိန္နံ၊
ဝန္ဒေ မုနိမန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ၊

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊
မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ၊
ပုဏ္ဏိန္ဒု၊ သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ၊

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ၊
အဗောဓိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမှိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနံ အဘင်္ဂံ၊

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊
သတီသမညာ ဖလကာဘိဂါဟံ၊
သီလောဃကာရဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊

မြှင့်-ဘဝါယာအကြိမ်

ဆယ်စောင်တွဲ

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခုံ ပဏာမာမိတံ မိတိ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္စယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဘိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာနမာနံ ဇိနပုင်္ဂဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာ ဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
အာရုယှ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဃပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စ ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
တိဘဝူပသမံ ပဏာမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂနူပမဓိံ ဓိတိ မေရု သမံ။
ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏာမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိဇနနေ သီလာသနမှိ။

အာသိန္နော သိဝ သုခဒံ အဒေသိ မမံ၊
ဒဒဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယောပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တီဟိ ကဝိလေယိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္မာပုဏ္ဏော နိရုပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက မယိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဗိတဏ္ဍံ၊
ပညာ ပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊
အတ္တာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တ ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏနိဓါနော ယောမုနိန္ဒော ဝဂန္တွာ၊
ဝနမိသိပတနာဝှံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တမတုလမဘိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိပိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေ ဟုပေတံ၊
ရဝိဘာဟိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဥဂ္ဂမ္မေန မုဟာပင္ကိယာသာဒိ ကုလ္လောလဝိမိံ၊
သံသာရောဃံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ၊
တာဏံ လေဏံ အသမသရဏံ ဧကတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍာမ္ဗမ္ဗမလ ပရယ်တကရော၊
ယောမုနိန္နော နိသိန္နော။
အစ္ဆေရ သိဿံ နယနသုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂဇာလံ၊
ဒုဋ္ဌာလဒ္ဓံ မုနိဘိ ဇဟ်တံ ပါဋိဟာရံ အကာသိ၊
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇံ ဣဒ္ဓိမေမွှဟု ပေတံ၊

၂၀။ မုနိန္ဒကော္တော ယေ ကောဒယုဒယ၊
ရုဏော ဥာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဝိမ္ဗော။
ဝိနေယျပပ္ပါဏောဃံ ကမလကထိတံ
ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊
သုဗောဓေသိသုဒ္ဓေတိဘဝကုဟာဂရ
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဋ္ဌ။
တိလောကေ ကရွက္ကို ဒုရမ၊
သယန် တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယောင်္ဂနော အနေက ဇာတိယံ၊
သပုတ္တဒါရ မင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ။
ဓောဝိပေမထော အလဂ္ဂမာနဓော၊
အဒါသိယေ၀ အတ္ထိကာသ။
ဒါနပါရမိံ တထောပရံ အပူရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ၊
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဗေ၀ါ ဒေ၀ါတိဒေဝံ နိမနဝပု ဓရံ မာရဘင်္ဂ
အဘင်္ဂ၊
ဝိပ္ပိဝိပ္ပဇာနံ ဇယဝရ·ဘဝနေ ဗောဓိပတ္တံမိပတ္တံ၊
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရကထိတံ ပါပဟိနံပဟိနံ၊

ဗလာကာ လောကာဘိရာမာ၊
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၄။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောမဂိမ္ဗော မုဂ္ဂကာရုစရုစော၊
ပြဟ္မာဃောဒသ နိဇဃော်။
ကောသဏ္ဍာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏလောမော အာယမပိ၊
သုဂတော ဗြဟ္မုဇုဂတ္တဘာဝေါ၊
နီလက္ခိ ဒီဃပဏှိ သုခုမမလ၊
ဆဝိ ထောမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊

၂၅။ စတ္တာလီသဂ္ဂ·ဒန္တော သမကာ၊
လပနီဇော အန္တရံသပ္ပပီတော၊
စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ အဝိရဠ၊
ဒသနော မာရဇုဿင်္ခပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တောဘယ၊
ကရမုဒုနာ ဇဏ္ဏုကာနာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋက္ခန္ဓော ဇိနော ပေါတရုဏ၊
ပခုမကော သီဟ ပုဗ္ဗဍ္ဎ ကာဒယော။

၂၆။ သတ္တုပ္ပီဏောစ ဒိဃင်္ဂုလိမထ သုဂဝော၊
လောမ ကူပေက လောမော၊
သမ္ဘန္နော ဥဂ်တ ဒါဌော ကနက၊
သမတစော နီလမုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော၊

သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ ဗိဇ္ဇော အထ သီဟ၊
ဟနုကော ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊
နှာထော ဥဏှီသ သီသော ဣတိ၊
ဂုဏာ သဟိတံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိဃောသော အတိဒုလ္လဘ၊
တရော ကာကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ။
လောကေ တဿ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓ၊
ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္ထယန္တာ။
ဣဒ္ဓံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရနရ၊
မဟိတံ နိဗ္ဗုယံ ဒက္ခိဏေယျ။
ယောကာနံ နန္ဒိ ဝဍ္ဎုံ ဒသ ဗလ၊
မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနေတေန ယောဟံ နိပုဏ၊
မတိ သတော သမ္ဗရာယေစ တိတ္ထော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇုပညော အဝိကလ၊
ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော မိတတ္တော သဟရ၊
ဟိတ စရော ဒီဃ ဇီဝီ အရောဂေါ၊
မညော ဝဏ္ဏော ယသဿီ အတိဗလဝ၊
မရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂုဝေတော ပရမ၊
သိရိ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဝိရတ္တော၊
လဇ္ဇီ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရတ၊

ကုသဂ္ဂေါ ဂဠုဿသောဘိ ရက္ခော၊
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓေါ အတိဓုဇု၊
ဟာဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒူ၊
မာမကော သော ဘဝေယျံ॥

၂၉။ ဣတ္ထ အ-သင်္ခယေ နာထ၊
ဂုဏေ လက္ခဏာဒီပိတေ॥
ဂါထာသု သူစကာသ္မေ၊
ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓေါ॥

၃၀။ စတုရာပါယာ မုတ္တော သော၊သာဓကတ္ထဒ္ဒယဿ စ॥
ဟတ္တောပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊
လာဘီဟိတာ သုခဿ စ॥

၃၁။ အဓိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိသရောပိဂါ॥
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟော၊
ဓါရညံ သေတ ဆတ္တကံ॥

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနုမာရုယှ၊ သမ္မမေဿတိ သုဗ္ဗတော॥
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေဝိ၊
အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော॥

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
ဘာဝနာဘိရတိ မနော॥
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊
ကာ ကထာ ခိယေ ဓါရယော॥

...... ၀ ......

မြင့် ဘတိယာအကြိမ်

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်ထသော၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံ - ကုသလံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းစေတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းသက်စွာထသော။ အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထသော၊ အသမံ၊ အတုမရှိသော မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို။ သရဏံ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်း ဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို။ ဇနံ၊ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ အနာလယံ၊ တေးလည်း မရှိထသော။ အနာလယံ၊ တေး မရှိသောဒွာနံ နိဗ္ဗာန်သချပ် [illegible] ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနသုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ မဓုရဝရသဒ္ဒါပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အမိတဂုဏဂဏာ

ဓါရုံ၊ မနိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းအား တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ အတုလံ၊ သီလ အစ ရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစုံတယောက် သော သူနှင့် တူတော်မမူထသော၊ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူ ထသော၊ အညဓါရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင် တော်မူတတ်ထသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ လောကဟတာ၊ လူသုံးပါးကြောင့်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကိုရပ်၊ အနုဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူ လေပြီ၊ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူ နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူ သော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါး သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ် သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော၊ ပညာမိတိ သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော၊ အန္တိမဇာတိ ယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီး

ထသော။ မုနိ ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလဒိဝကရံဝ၊ တက်သစ်စ နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတိန်၊ ရဟန်းတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရိယာ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒုသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။အနေဇံ၊တဏှာလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညုံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဉေယျဓမ်တရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမှိ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ဗောဓိ ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဓိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိန်၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင် ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်း

သော အာရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထ
သော။သတိသမ္ပဇညာဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္ပဇာသတိ အမည်
ရှိသော ဓားကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။
သီလောဿာလင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူ
သော ချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော်မူပြီးထ
သော။အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော
တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ
ထသော။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော
အမှုကို၊ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊
ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်
တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊
ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါး
တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော့်မူတတ်ထသော။ သုသမာ
ဟိတံ၊ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်
မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ် ပြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီး
အပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တာ
စက္ခုံ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
လည်း ရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
ဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။တံမုနိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမိသဥ္စယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်တသော။ သတ္ထံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခဂဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေ တော်မူတတ်ထသော။ အနမာနံ၊ မရှိညွှတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုင်္ဂဝံ၊ အောင်တော်မူတတ် သော ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဉ္ဇုဟာဖိယံ၊ ဝိရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ကိုင်စွဲတော်မူသော။ယောမုနိဒက္ခဏာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်း ဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သဘော်လှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော သဘော်လှေထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီးတော် မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သဘော် လှေဖြင့်။ဗဟူ၊များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။တံ ဇုနိဒက္ခဏာဝိကံ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော သဘော်ာလှေမှုးကို။အဟာ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။စတုသစ္စဒသံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးတသော။ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူနတ်တို့၏။ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ တိဘဝူပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊များစွာသောဘုန်းကြောင့်ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသောမြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ ဂဂနူပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏာမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊

နေ့၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘမန္တော၊ တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနော၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သီလာသနမှို၊ ပလ္လင်ကမ္ဗလာကျောက်နေရာ၌။ အာသီနော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းတော်မူသော။ တံမုနိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အပိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောက်ယှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပင်္ကဇမုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်တည်းဟူသော ကြာ၏နူးညံ့သောအပြင်၌ တရော့ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်တည်း ဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တီဟိလောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရုပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္ပာပုဏေဝ၊ ကောင်းစွာ ရောက် တော် မူ သည် သာ လျှင် တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိထသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူ နတ် တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်တော်မူထသော။ မိတတ္တံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော်

တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အတ္ထာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန် အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏ နိဓါနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးစောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမှီ လျှော်ရာ အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနဝှံ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော ။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန် တောသို့။ ဉပဂန္ဒွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။ပဝတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ဝန္ဒနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံလည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်

နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရဋ္ဌ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်း ပညာကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏာပစိတ္တံ၊ နေဝန်း လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင်တရားမင်းဘုရားသည်။ မုဟာပင္ကိသာသာဒိ ကုလ္လောလဗိစိ၊ မောဟ ပင္ကိဃာတ် လောဘအစရှိသော လောက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ သော လှိုင်းတံပိုးဖြင့်ပြွမ်းထသော။ သံသာရောဃံ၊ သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုမ္ဗေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူး ဟော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီး ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ် ရာလည်း ဖြစ်တော်မူတသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာ သည်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသာမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျှောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတုံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်

မှုထသော၊ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော၊ တံမမွှရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္တာမ္ဘမူလေ၊ ကတ္တာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘဂံ၊ လူ နတ် တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ ထသော။အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊ရောယှက်သောရေအယာဉ် မိး အ လျှံ ရှိ ထ သော ။ ဒွိဇ္ဇာလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအလေ့ ရှိတော်မူထသော၊ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ ပါဋိဟေရံ၊ရေမီးအစုံအစုံအစရှိသော့ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြ စ် စေ တ တ် ထ သော ။ ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီး ထသော၊ တံမုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဒယုဒယာရုဏော၊ မဟာ ကရုဏာသမာပတ် တည်း ဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ်လည်း ရှိထသော၊

ဥာဏာဝိတ္ထိဏ္ဏပိဋ္ဌော၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာ သော အဝန်းလည်းရှိတော်မူထသော။ ဇေကော၊ တုဘက် ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယောမုနိန္ဒကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာ့ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင် ခြည် တို့ဖြင့်။ သုဗောဓယေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော အားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူစေပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ် စွာသော။ တိဘဝကုဟာရေ၊ လောကသုံးပါး အတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဋ္ဌ၊ အဆုံးမရှိ နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစက္ခုံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ် အမြတ် ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဒုဓမသဟာနိ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲသောအမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီး ထသော။ တံမုနိန္ဒကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဗိနော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ဗောဓိ ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့် အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်းကင် သောစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့် တကွသော။ အင် ဇိဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို စင်လျှက်လည်း။ အတ္တိ

ကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေ၀ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကိုရင်း။ တတော၊ ထိုဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကိုရင်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ကောဒီပကံ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သောကိုင်းကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေ၀ါဒေ၀ါတိ ဒေ၀ံ၊ သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နိခနဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူထသော။မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်တသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပံ၊ ပညာဟည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်မူပြီးထသော။ ဇယဝရသံယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ် ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ဝရဂိရကဓိတံ၊

မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်ထသော။ မါပဟီနံ ပဟိနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါတော် မူပြီးထသော။ လောကာလောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော။တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မပြတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောခဗိမ္ဗော၊ အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဏေိဇင်္ဃော၊ ဏေိမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာဒဂုဏ်ဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာ ကြာချပ်နှင့် တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဘန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ ညိုသော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။သုခုမ မလဆဝိ၊သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သောမျှ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်သော အကြောတော်တို့၏အဖျားလည်း စုဝေးလျက်ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော၊လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။သမကလပန္နဇော၊လွန်နှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပီဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠ ဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှီသပါဒေါ၊ မြူမတင်လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။တိဂ္ဂဒန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမဂန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရဓုဒုနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်

ဖြင့်၊ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့တို့။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဗ္ဗော၊ ရွှေမိုရိုးစည်ငယ်သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့လုံးသောလည်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏ မျက်မွေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညိုသော မျက်မွေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဍကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုး ၊ စွာ သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။သဏှပ္ပိဃောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသောအသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သောလက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။အထ၊ ထိုမှတပါး။လောမကူပေကလောမော၊ တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်းတချောင်းစီသာ ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမွန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ တက်သော လက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညို့သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဝှေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သီဟဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း

မြန်-တာတာယာဇော ကြိမ်

ရှိတော်မူ၏၊ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမား တတ်စီထားအပ်သော ရွှေပွတ် တိုင် ကဲ့သို့ ထင့်တယ်စွာ ရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော် လည်း ရှိတော်မူ၏၊ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဏှီသ သီသော၊ နဖူးသင်း၊ ကျစ်ခြယ်လှယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဂုဏ်တိဂုဏ သယိတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊ တံ မဟေသိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဃောသော၊ ဘုရား ဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှ လည်း၊ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင့်၊ ဗုဒ္ဓသာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓယိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသောစီးပွါးချမ်းသာကို၊ ပတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တ ကုန်သော၊ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို၊ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ နိဗ္ဗာယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော် မူထိုက်ထသော၊ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ နန္ဒိဝုဒ္ဓံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ ဒဿဗလံ၊ ဆယ်ပါး သော အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဿမံ၊ ထုဘာက်

လည်း ကင်းပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဓေတေနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော အဟံ၊ထိုငါသည်။သမ္ပရာယေ၊တမလွန်ဘဝ၌။နိပုဏမတိစ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်ဖြင့်။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြင့်။ တိတ္တောစ၊ရောင့်ရဲသည်ဖြင့်။ ဒက္ခောစ၊ လိမ္မာသည်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌုဇ္ဇုပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူ ပညာရှိသည်ဖြင့်။ အဝိကလဝိရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်ဖြင့်။ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်ဖြင့်။ သဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်ဖြင့်။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်ဖြင့်၊သူရောစ၊ရဲရင့်သည်ဖြင့်။ဓိတဗ္ဗောစ၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်ဖြင့်။ သပရ ဟိတစရောစ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်ဖြင့်။ ဒီဃဇီဝိစ၊ ရှည်သောအသက် ရှိသည်ဖြင့်။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်ဖြင့်၊ဓညောစ၊ ဘုန်းရှိသည်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်ဖြင့်။ ယသဿီစ၊ များသော အခြံအရံ ရှိသည်ဖြင့်။ အတိဗလဝဓရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြင့်။ ကိတ္တိမာစ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်ဖြင့်။ ခန္တုပေတောစ၊သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင့်။ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။သဒ္ဓေါစ၊သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ဖြင့်။

ဒါတဂ္ဂံပေတော၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပရမသိရိ၊ မြတ်သော ဘုန်းကြက်သရေ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဒယော၊ သူတပါးကို သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိရတ္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ လဇ္ဇီ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိရတကုသလော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန် မွေ့လျော်တတ်သည်ဖြစ်၍ ပဋ္ဌသီလာဘိရက္ခော၊ ငါးပါးသော သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ အပ္ပကောဓော၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိစုဇုဟဒယော၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပါသံသော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်ဖြစ်၍ ပေမဝါစော၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်ဖြစ်၍ သုဇနဂုဏဝိဒူ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်ဖြစ်၍ မာမကော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်ဖြစ်၍ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ အသင်္ချေယျ၊ ဤမျှဤမျှ ရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို။ သူစကာသု၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ကေဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊

ပညာရှိသော။ ယော ကုလပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်း
သားသည်။ သာရတော၊ အောက်မေ့ ရာ၏။

၇၀။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
စတုယာပါယမုတ္တော၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏
ငှင်း။ အတ္တဒ္ဓယသော၊ ဝစ္စပွန် သံသရာ အကျိုးစီးပွား
နှစ်ပါးကို။ သာဓကော၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်
သည်ငှင်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလော၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော
ဘေးရန်တည်းဟူသော။ ကွန် ရက် ရှိ သည် ငှင်း ။ ဟိတ
သုခေသ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီ၊ ရသည်ငှင်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်းအဖြစ်သည်ငှင်း။ စတုဒီပိဿရောပိဝါ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော၊ စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်ငှင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမဒေဟော၊အဆုံးစွန်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်
ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာတည်း
ဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊သေတဆတ္တတံ၊မြတ်သော
ထီးဖြူကို။ ဓာရံဓာရန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ ခပ်သိမ်း
တို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ သောတိ၊ ရောက်လတံ့
သတည်း။ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။
အရောဂေါ၊ အနာ မ ရှိ သည် ငှင်း။ ဒီဃဇီဝိကော၊
ရှည်သောအသက် ရှိသည်ငှင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော် အပ် သည် ၎င်း ။ ဘာဝနာဘိရတိမနော၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့ လျော်သော နှလုံးရှိသည် ၎င်း။ ဇနပ္ပိယော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည် ၎င်း။ မနာပေါ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှလုံးကို ပွားစေတတ် သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓါရဏော၊ အလုံး စုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

............၀............

၆ - လောကနီတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁ - ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနီတိံ ပဝက္ခာမိ၊
နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓဋံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
ဝန္ဒိတွာ ရတနတ္တယံ။

၂။ နီတိလောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ-ပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
တသ္မာဟိ နီတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။

၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အ-ဓနဿ ကုတောမိတ္တံ၊
အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အပုညဿ ကုတော ဝရံ။

၄။ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
သိပ္ပံ စောရာ နဂဏှန္တိ။
ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရ လောကေ သုခါဝဟံ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဓါပယေ။
ဝမ္မိကောဒက ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေ ပရိပူရတိ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊
ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ဧကမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊
ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။

၇။ သေလေ သေလေ န မာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတာ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊
ဂန္တဗ္ဗံဝ သုတေသိနာ။

၉။ သိနေ့ သိပ္ပံ သိနေ့ ဓနံ။
သိနေ့ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ့ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ့ သိနေ့။

၁၀။ သုတိသမ္မုတိ သင်္ချာစ၊
ယောဂနီတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
ဓနုဗေဒါစ ပူရဏာ။

၁၁။ တိကိစ္စာ ဉတိ ဟာသာစ၊
ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒဘိ။
ကေတု မန္တာစ သဒ္ဒါစ၊
သိပ္ပ ဋ္ဌာရသကာ ဉခမေ။

၁၂။ အပုဋ္ဌော ဝဏ္ဏိတော ဘောရိ၊
ပဋ္ဌုန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟုံပိ ဘာဏတေ သဒါ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
ပရ ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊
န တံသိပ္ပံ န တံဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒနာလံ၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝီ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊
ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊
ကူပေ တောယံဝ ပဏ္ဍုကော။

၁၆။ ပဌမံ နပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ နပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ နပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

မြင့်းတတိယအကြိမ်

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကိံ မာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇတော လောကေ၊
ဗျတ္တာ ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍူကာဂ်ရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကောအဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သဓတိဘာဝေါ။

၂၀။ နရသံ အ မကောတမ္ဗုလံ။
အ·ဓနဿ လက်တမ္ဗိ။
အ-လောဏကန္တ ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ ပညာယ ဝဍ္ဎတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟီနော ဂေါဏ သမော ဘဝေ၊

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
နစ ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
နစ အတ္တ-သမံ ပေမံ၊
နစ ကမ္မ-သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေန ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုန္နံ န သောဘတေ။
ဂဒြဘာ မဇ္ဈေ တုရင်္ဂါ၊
ဗာလ မဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညူ၊
ပဏ္ဍိတံ ဝယိရုပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဇိဝှါ သူပ-ရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတဗ္ဗဂု ဝါကြိဇော၊
ဝိဒေသ ဂမနေ တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
ဝဉ္စနဉ္စ အဝမာနံ၊
ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျံ၊
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ·မနုဿ ရသံ ခါဒ၊
အ·ဗလဿ ဟတာနုရာ။
အ·ပညဿ ဝါကျကထာ။
ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။

၃၁။ အနဝှါယံ ဂမယန္တော၊
အ·ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော။
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟီနလက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟုံဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပူရော ဃဋော ခေါဘော၊
အပ္ပ ခီရာ ဂါဝီ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍူကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
ကာကဂ္ဂဟော ပိယော ပိယော။
အ·ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊
မီရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍူကောပိ ဥကြေ သီဟော၊
သူကရေပိ ဥဟော ဒီပေ။

ဝိဋ္ဌာရေပိ သဒိသေ ဗျဂ္ဃေ၊
သဗ္ဗမိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ နတိတ္တိ ရာဇာ မနုမှိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု-ဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယဒဿနေ၊
ဇလေ သာဂရော နတိတ္တိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိံသုကာ။

၃၇။ ဟံ န ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အ-ခနဿ ခနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညယ။

၃၈။ ယောသိဿော သိပ္ပလောဘေန၊
ဗဟုံ ဂဏှာတိ တံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။

၃၉။ နဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋ္ဋတိ။
နခိပေတုံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုမိကာရဏာ။

၄၀။ တဂ္ဂရုဋ္ဌ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယှတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊
ဧဝံ ဓီရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

............၀..........

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊
သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊
ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တံ၊
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္ဗရ ပက္ကာ၊
ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
ဧဝံ ဒုဇ္ဇန ဟာဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာပက္ကာ၊
ဗဟိ ကဏ္ဋကမေဝစ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊
ဧဝံ သုဇန ဟာဒယာ။

မြင့်-တာကိယအာကြိမ်

၄၅။ သုက္ကောပိ စန္ဒန တာရု န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ န ဇဟာတိ လီဠံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော နဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟော နာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊
ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။
သီဟော နာမ ကိသောစာပိ၊
နာဂမံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊
ကုလ ဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
ဟီနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊
တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
စန္ဒနံ စန္ဒ သီတမှာ၊
သာဓုဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကာသေ န ဝိပရီတံ၊
သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဉာတိ မာတာ ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓါ။

၅၁။ ဘမယာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏာ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂၊ မာတာဟီနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာ ဟီနဿ ဒုက္ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟီနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ကိရိယာ။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သုဘာသာစ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တီသုခံ ကုတုဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္နပါနေသု၊
အတ္ထေ ဇာတေ စ ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊
ဒန္တံ ဒဿေန္တိ ဟိံသိတုံ။
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊
ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။

မြင့်-၊တတိယအကြိမ်

၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊
မန္ဒော ဝစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတွာ ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသဝါစံ ခမထ၊
တေံ ခန္တိံ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဗာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမှိ အပ္ပိယော၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဘာစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သောပိယော ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နီစံ အပ္ပကာ ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

န ဝိသ ဂိသ မိစ္စာဟု၊
ဓန သဃဿ ဥစ္စတေ။

မြင့်=ကဿယအာ ကြိမ်

ဝိသံ ဃောရံ ဟနတိ၊
သဗ္ဗ သံဃဿ ဟနတိ။

၉၂။ ဇဝနေ ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနုံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၉၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓူနံ၊
ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံအပိ အသာဓူနံ၊
နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၉၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နေဝနဇ္ဇော၊
ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နေဝဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိ နေဝ မေဃာ၊
ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၉၅။ အပ္ပထေယျံ နပတ္ထေယျ၊
အစိန္တေယျံ နစိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောဃံ နစ္စယေ။

၉၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။

မြင့်-တတိယအကြိမ်

၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ သတံ ဓမ္မံ ရောစေတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

........ဝ........

၇ - ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတု ဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊
အမ္ဗုပူရော ဃဋော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္မတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတီ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော စ ပဏ္ဍိတမာနီ၊
သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဓူဝ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။

၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနယော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ဗြာဟ္မဏော။

၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အ-ဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သ-ဒေါသံ၊
ခလ ဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္တ ဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယှေ ကုမ္မောဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရ ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတံ။

မြင့်-တတိယအကြိမ်

၇၀။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊
ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မူဠှံ၊
ယထာ ဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

............၀............

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတာ ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
အ-ဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊
ဟိတံ အရည မောသဓံ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊
ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓုံ။

၈၁။ ဓန ဟီနေ စဇေ မိတ္တာ၊
ပုတ္တ ဒါရာ သဟောဒရာ။
ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
ဓနံ လောကေ မဟာ-သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘစ္စံ၊
ဗန္ဓဝါပိ ဘယာ ဂတေ။
အာပဒါသု တထာမိတ္တံ၊
ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ·မိတ္တဿ၊
မိတ္တဿာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပိတော မိတ္တော၊
သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတ္တော
ပုန သန္ဓိတုမိစ္ဆတိ။
သော မစ္စုံ ဥပဂဏှာတိ၊
ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ·မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
ရောဂ သေသော တထေဝစ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊
ဟဒယေ ဟု ဟလာဟလံ။

မြင့်-ဟာဟိယအကြွမ်

၈၉။ နှ သောဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊
နုစ့ သောဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အ-ပဂ္ဂဏှ သာမိံ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိင်္ဂိ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊
ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုပဗ္ဗဇံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊
ဗျသနေစ သတြု ဂဟေ။
ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊
ဖရုသော အပ္ပမိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ၊
သူရိယ စန္ဒ ရာဇူနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

……o……

မြင့်-တတိယအကြိမ်

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဒံ ရူပံ၊
နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ တပဿီနံ။

၉၅။ ဣတ္ထီနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထီ သောဘာဝ သာမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တ ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ကေ မာသာ သုဘာရိယာ၊
အဍ္ဎ မာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟံ ရမတိ ပင်၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပုံ၊
ခု ရမတိ ခံ။

မြင့်-တတိယအကြိမ်

၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္ဒံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတ ယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုဏာ ဂတာ သူရံ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂပံ။

၁၀၀။ ဒွိ-တြိ-ပတိ နာရီစ၊
ဝိဟာရ ဒွိ-တြိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ-တြိ ပတိ ပါသဉ္စ၊
ကာတ မာယာ ဗဟုတရံ။

၁၀၁။ ဒုဋ္ဌံ ပဟာရ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ·ဘာဏိကာ။
ဂုတ္တိံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂိနံ အပ္ပ ဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိ ပိနှာ'နှမန္တိမာ၊
ဝီစိဝိနာဿ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။

၁၀၃။ ပဟိနာ ဇနိတံ သောတံ၊
ဂုတ္တိယာဝ သံဂုဏှာနံ။
ပုရိသော ဟိ ပမါဒေနာ၊
ဂုတ္တိ သူစိ သုတ္တံ ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္က နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလီ ဥဇ္ဈူယ၊
ဘာဏိနီ ပဿတဏှိ ဗဟူပါကတ္တနီ၊
အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ ပရဂေဟဝါသီ၊
နာရီ ဝတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မန္တေသု ဇနီ ကန္တိနီ၊
ဂုယှေသု ဌာနေသု ဘဂိနီဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္ထေသု ကရီ ဒါသိနီ၊
ဘယေသု မန္တီ သယနေသု ရမ္မတီ။
ရူပီသု သိက္ခီ သုပ္ပနေသု၊
ခမနီ သာနာရီ သေဋ္ဌတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘာဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခီ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သူရူ သုကေသီ သမပန္တိ ဒန္တီ။
ဂမ္ဘီရနာဘီ ယုဝတီ သုသီလီ၊
ဟီနကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတုကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌပမါနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတ္တရပ္ပမါနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒံဝ ပရိစာရိကာ။

မြင့်-တတိယအကြိမ်

၁၁၀။ ယော ဂန္ဓေ ပုရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
မေါတ ပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
အာနေ့တိ တိမ္ဗရုတ္တနိံ။
တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဒဟတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

............ဝ............

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကော ယာမံ သယေ ရာဇာ၊
ဒွိယာမည္ဌေ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာဝါသော တိယာမေဝ၊
စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ မနုဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
နဒီ ဝင်္ကော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနေ၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဓနံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ-သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ သုညံ ဒလိဒ္ဒကံ။

၁၁၆။ နေမိတ္တေ ဝါကြိင္ဆေယျ၊
ဝိဋ္ဋိမိတ္တေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိတ္တေ တရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စ ဣဿာဂဓော။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟီဝတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလ္လဇ္ဇာစ ကုလဓီတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

မြင့်ဆောင်ပညာကြည့်

၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
သကိံ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊
ဧသဓမ္မော သနန္တနော။

၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အ-သညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အ-နိသမ္မကာရိ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။

၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။

၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဉတွာ၊
ကတာကတံ သယံ ဉတွာ၊
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။

၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဝေန၊
ပရလောကံ အမောဟံဝ၊

၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထီ မုဠှော၊
သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊
အစ္စေက ပါဏဟာရာနိ။

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သ-သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊
မစ္စု ဧဝ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္ဗုဋ္ဌ သီသော ပဗေသေန၊
ကုနာဝရီ ဘရဏေနစ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပိ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တာ ကရံ ပါပံ၊
သိဿာ ပါပံ ဂုရု ကတာ။
ရာဇာ ယဿ ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒမန ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကာ။
ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊
ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။

၁၃၁။ ဒါနံသိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါန ယသဿီ ဘေသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရ ကပထောသဓံ။

၁၃၂။ ဗယ္ယုန္မပ္ပသာရာနံ၊
သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏ္ဏော ဝဍ္ဎဇတေ ယောတ္တံ၊
ဧတေန နာဂေါပိ ဗဒ္ဓတိ။

၁၃၃။ သဟာဧယော အဿမတ္တောပံ၊
ဧတဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
သယမေ ဝူပသမ္မတိ။

၁၃၄။ န ရုညာ သမကံ ဘုဥ္ဇေ၊
ကာမဘောဂံ ကုပါတနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝဏ္ဏံ သဒ္ဒမလင်္ကာရံ၊
နရုညာ သဒိသံ ကဓရ။

၁၃၅။ နစ္စမ ရာဇာ သခါ ဟောတ်
နရာဇာ ဟောတိ ဓမေထုနော။
သော သာမိကော မယျုတ္တိ၊
စိတ္တော နိဋ္ဌံ သုဒ္ဓါပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊
နာစ္စာ သန္နေ ပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိ နိန္နေ စ၊
န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ပဇ္ဇေ သေဝကော။
အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။

[illegible]

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊
နသောဘတိ အနိဿယော။
အနဂ္ဃမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

............o.... ....

၇ - ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိဿော ကုတော သီလံ၊
မံသာ ဘက္ခော ကုတော ဒယာ။
သုရာ ပါနော ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘော ကုတော လဇ္ဇာ၊
မဟာတန္ဒော ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓော ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလေစ
သမဇ္ဇ စရဏာဂတော။
ဓိဋ္ဌာ ဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေနစ၊
သဉ္စရတိ ဘယာ ဓီရော၊
ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတာ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ၊

မြင့်=တတိယအကြိမ်

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော ခုဋ္ဌော၊
ဣဏဝါ နိဿျ သေဝကော။

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသွာ၊
ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊
အဘီတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဗဟွိစ္ဆော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တေ တေ သတ္ထ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုက္ကရံ ဂစ္ဆ ဟေ ဘာတာ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ဆဒလ ဝဿာဏ ပဋ္ဌုဿ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပါနံ။

၁၄၅။ နယိ ကောစိ ကတော ကိစ္စေ
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခကော။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တုလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စလာ ဇာတိကော၊
[illegible]
[illegible]

မြင့်-ဘာဂ်ယာဂ ကြိုင်

၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တံ ဂရုကာ၊
တတော ဒေဝါန စိက္ခဏာ၊
တတော ဝုဍ္ဎာနမောဝါဒေါ၊
ကတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစန။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏေ ဟတ္ထော၊
ဒါသော တ္ထေ ဂဏ္ဌိကော။
ကဏ္ဏယာနာန မက္ခီနံ၊
ဝါမံ ဟတ္ထော ပါဒ ဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗူလဿ မဇ္ဈေပတ္တော၊
ကုဝေရော ရက္ခတိ သာဂါ။
မူလမှိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမှိ စ ကာလကဏ္ဏိ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊
သိရီဝေ ဝဝဍ္ဎတိ။

၁၅၀။ သမ္ပုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မဝ၊
အဍ္ဎ ရက္ခောစ ဝိသဏော။
တသ္မာဟိ တေ ပုဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏော ဟိ သဗ္ဗ ဂိဟီနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာဟိ မာတာပိတုဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျ စ။

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတု မံသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊
ရဝိ သောကြာစ မင်္ဂလော။
နုသိပ္ပေါ ဇုဗ္ဗ စန္ဒရော၊
သောရိ အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံဟန္တိ၊
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမီ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တန ဘုဉ္ဇေ၊
နလာဗု နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသမြိန္နံ တြိမိန္နံ၊
ဘုဉ္ဇေ သပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလဿတ္ထံ ဧကံ၊
စဇေ ကုလံ ဂါမဿတ္ထံ၊
ဂါမံ ဇနပဒဿတ္ထံ၊
အတ္တတ္ထံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

မြင့်-စာစီယာအကြိမ်

၁၅၈။ ယမှိ ပဒေသေ န မာနနာ၊
န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသန ကရေ။

၁၅၉။ စရထောကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌထောကေန ပဏ္ဍိတော။
အ-နိသမ္မ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ မနု မည ပယောဂေသု၊
တထာ ဝိဒ္ဒုဂမေသုစ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊
စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။

၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထီနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယမော၊
ကာမောတုဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊
ဝိသေသ ရသဝါဂ္ဂုတော။
တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတ သီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

မြှင့်ဦးတေဇနိယာဘာကြိမ်

၁၆၄။ အသဏ္ဍာယ မလာ မန္တာ၊
အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟီနာ ဇနာ၊
ပုဗ္ဗ ကမ္မပ္ပမါနာတိ။

၁၆၆။ နဝဒန္တိ ဧဝံ ဓီရာ၊
ဂယောဂိံ သု သဗ္ဗကာရေသု။
နရေ သိဗ္ဗိတိ ဝါကျုံ
အ-ဖလံဝေ ဂိံ ဒေါရိသော။

၁၆၇။ နိစ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
နိရူပံ နိဗလံ သမံ။
ကုမ်ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊
မနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

.... ၀ ....

လောကနီတိအနက်

၁ - ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓဋံ၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိံ လောကနီတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ယံ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊ နီတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နီတိံ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူအား။ ကုတော မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းမရှိသောသူအား။ ကုတော သုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ

ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။ ကုတော ပုညံ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှု မရှိသောသူအား။ ကုတော ဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပါ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိမ္မါပယေ၊ ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္မိကော၊ တောင်ပို့၌။ ဥဒကဗိန္ဒူ၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်များစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇာဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကိုရင်း။ အထ၊ ထို့မှ။ သိပ္ပံဝါ၊ လက်မှုပညာကိုရင်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ မအောက်မေ့ရာ။ ပဋိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှုကား။ ကေမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊ တောင် ခတောင် ဟူသမျှ၌။ နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ ဆင် ဆင် ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊ အမြုတေမရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။

နှံ့စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌၊ နပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ သုခမိန်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်၊ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာရုဟံ-အာရုယန္တော၊ တက်သောသူသည်၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ တက်ရာ၏။ ကာမသာ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓော၊ အမျက်ကို၊ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို၊ သိနေ-သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်ရင်း။ သမ္မုတိစ၊ နေ့မှတ်သတ် အတတ်ရင်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်း အတတ်ရင်း၊ ယောဂါစ၊ တစည်း၊ စုး၊ ဆောက် အတတ်ရင်း။ နီတိစ၊ နီတိကျမ်း အတတ်ရင်း။ ဝိသေ သကာစ၊ ယာယီ၊ ယတြာ စသော ပျာကရိဏ်း အတတ်ရင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်း စသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်ရင်း။ ဂဏိကာစေဝ၊ လက်ပစ် အတတ်ရင်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ ဒူးလေး လင်းလေး အတတ်ရင်း၊ ပူရဏာစ၊ စကားဟောင်း အတတ်ရင်း။

၁၁။ တိကိစ္စာစ၊ ဆေးအတတ်ငင်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်ရွှင်မှုအတတ်ငင်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင်အတတ်ငင်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ငင်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်းအတတ်ငင်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်ငင်း။ မန္တာစ၊ မန္တာန်အတတ်ငင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်ငင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပါ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုစ္ဆော၊ သူမမေးမူကား။ ဗဓိရော၊ စည်ကြီးသကဲ့သို့ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုးကြီးသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုစ္ဆော ပိ၊ မေးသော်ငင်း။ အပုစ္ဆော ပိ၊ မမေးသော်ငင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘာဿတေ-ဘာသာတေ ဝ၊ ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်ငင်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး၏လက်တို့၌။ ယံဓနဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်ငင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဉ္စ၊ ထိုသူတပါးလက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ နဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒ္ဒာကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။

မြင့်-ယတတယမကြီး

ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာနှင့် နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ) ဗျတ္တိပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့် သိအပ်၏။ ဝထဝိယာပမာဏံ၊ မြေကောင်းမကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောကဌ်။ အပ္ပသုတော၊ နည်းသော သုတရှိသောသူသည်။ သပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍူကော၊ ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံမညတိဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပဌမအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတော သိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှုလျှင် ရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်း

ဖြစ်တတ်၏၊ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။ ခလာကေ၊ လောကဌ်။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ပူဇော်အပ်၏။

၁၀။ ယာယ၊အကြင်အမိသည်။ဗာလော၊သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်ရှမပေး။ သာ မာတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်ရှမပေးသော အမိသည်။ သတြူ၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင် အဖသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်ရှမပေး။ သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်ရှမပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ဗျိုင်းကဲ့သို့။သဘာမဇ္ဈေ၊သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဟသွာ၊ ယိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကာဏှကာဂီရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ရောက်သော ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အဘယ်သူ ထက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချွန်၏ရှင့်။ မိဂပက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ ကောအဉ္ဇနံ၊ အဘယ်သူ မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပချွန်၏ရှင့်။ ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ဥပ္ပလသ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အဘယ်သူ အနံ့ကောင်း ထည့်ပချွန်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတို့၏ ရှင့်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော သည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အဘယ်သူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချွန်၏ရှင့်။

[illegible]

၂၀။ အကောသတမ္ဗူလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အမနုဿ၊ ဥမ္မာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ပိ၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ ဟု၊ စားဘွယ်သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပို့ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုသုသာ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အား ထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာ စားခြင်းသည်ရင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်ရင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ဂေါစေပိ၊ နွား၌ရင်း။ ပေါသေပိ၊ ယောကျ်ား၌ရင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ သည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့သူကား။ ဂေါဘိသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့် တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့် တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရင်္ဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာကို။ နဝိဇာနာတိ ယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ အခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိ ယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူခိုး၊ ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဘာသေယျ၊ စကား မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အမှန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္ထံ၊ အဖေါ်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနနာသဥ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း ကိုလည်း။ မနောတာပဥ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်း။ ဝဉ္စနဥ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်း။ အဝမာနဥ္စ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်းကိုလည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေး အခွင့်ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကိုလည်း။ သဘာဝါနုရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော သူကိုလည်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရာ သော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုလည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနသ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ စားကြူးသောသူ။ အဗလသ၊ ခွန်အား မရှိဘဲလျက်။ ဟတာနုရာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညသ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်၊ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလား

သောသူ၊ ဣမေ ဤသူတို့ကား၊ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၃၁။ အနဂ္ဂါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်၊ ဂေဟမေန္တော၊ သူ့အိမ်သို့ သွားနေ်များသောသူ၊ အရုဏ္ဍာ၊ သူမမေးဘဲ၊ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ပြောဆိုတတ်သောသူ၊ အတ္တုက္ကံ၊ မိမိကိုယ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြောဆိုတတ်သောသူ၊ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်၊ ဟီနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟုဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊ ပကာသေတော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပုဏ္ဏော၊ ရေမပြည့်သော၊ ဃဋော၊ အိုးသည်၊ ခေါခေါ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ညှစ်ရနည်းသော၊ ဂါဝီ နွားမသည်၊ စလေ၊ ကြောက်လန့်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြော၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကားသူ၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟု တင်၏၊ ကာကဂ္ဂဟော၊ ကျီးတည်းချီးမှုကား၊ ပီယော ပီယော၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏၊ အပဏ္ဍိတော၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိတောတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝုတ္တော၊ မေး လတ်သော်၊ ငယေငယော၊ ငါ့ရှင် ငါ့ချင်ဟု ချစ်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း၊ ဥကြော၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း တွင်မူကား၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ ကောင်းမွန်လော၊ ဘုရားရှိပါ၊ ကျော်ဇော ...။ ဥဇော၊

ဘုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျွားသစ်ပင်ကောင်း အုံလော။ ဗိဋ္ဌာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ။ ဗျဂ္ဃေ၊ ကျွားဟူကောင်းအုံ လော။ သဗ္ဗမိရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအုံလော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနမှိ၊ ဥစ္စာ၌။ နှုတ်ကတ်၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နှုတ်ကတ်၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်ဖွယ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌။ နှုတ်ကတ်၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာ သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နှုတ်ကတ်၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ လျှင်းလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ မြင့်မြတ်ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းကုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မူကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံသုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂ္ဂန္ဓာဣဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့ တည်း။

၃၇။ လောဘော၊ လောဘကြွ။ ယံနုတ္တော၊ အမျိုးယုတ် သောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ [illegible]၊ [illegible] အမတ် ဖြစ်သင့်၏။ [illegible]၊ [illegible] သား ဖြစ်လျက်လည်း။ [illegible] ဖြစ်သင့်၏။ အဓနော၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနီ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များကုန်သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့အား။ နုမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာ၊ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိဿော၊ ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါဝ၊ သူအကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာဟော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဘိန္ဒေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှါ။ ဃဋ္ဋတိ၊ မခတ်။ သောဘောဝေါ၊ ဟင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ ဃဋ္ဋတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ နိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ န ဃဋ္ဋတိ၊ မခုက်ခတ်။ ဝုဍ္ဍိကာရဏာ၊ အတက်ပညာ အစီးအပွားတိုးသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဉ္စ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရော၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓီရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက်မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂ - သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္ထဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ဝဇ္ဇ ဝဇ္ဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ရတ္တကာ ဧဝ၊ နီစွာသာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ ကိမိလာသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ကဏ္ဍကာ ဧဝ၊ ဆူးသာ ထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ အမတသာမ္ပန္နာ၊ အမြိန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊

ဘိုအဘူ။ သုဇနုဟာဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၃။ လောကေ၊လောက၌၊စန္ဒနတဂရ၊စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ ဂစ်ခြမြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရပုဒေ၊ လူတို့၏ မျက်စိရှုသာသို့။ လီဠံ၊ ကစင်တာယ်မှုကိုး။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ယန္တာဂတောပိ၊ ယန္တရားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခေပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်ယလျှင်ကတည်း။

၄၄။ သီဟော နာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဃစ္ဆာဝပိ၊ မွတ်သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ၊ မစား။ သီဟော နာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသောဘာဝပိ၊ ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ၊ မစား။

၄၅။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်လာသော။ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ ကပ္ပနာ၊ ဖိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒော၀၊ လ,သည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒန စန္ဒသီတမှာ၊ စန္ဒကူး, လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း သည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကာသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊ မဖေါက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်းမြတ်၏ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်

သည်။ အာနေကခါ၊ များရှုသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိရာကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနာ သာ၊ အမိယုတ်သော သူအား ဖြစ်သော သား၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီနာ သာ၊ အဘယုတ်သော သူအား။ ဖြစ်ရသော၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာဟီနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မူကား ဖြစ်သော သား၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖြစ်ရသော၊ မကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌာ သာ၊ အမိမြတ်သော သူအား ဖြစ်သော သား၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာ သေဋ္ဌာ သာ၊ အဘ မြတ်သော သူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့် ရှိ၏။ ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူ ကား။ သုဘာသာ စ၊ ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။ သုကိရိယာ စ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကလဟကာလေ၊ ခိုက်ရန်

ဖြစ်သောအခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အန္နပါနေသု၊ ထမင်း အဖျော် ကောင်း စားသောက်သော အခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သော သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါ ခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေး တကောင်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဝဂနှ၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှ တို့ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်း မပြုလင့်။ မာစ ကာရာ ပေသိဝ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္ဒော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာတော၊ နောက်မှ။ အနု တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ ဗလာဂေ၊ လောကဌ။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတ္ဒွာ၊ ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိတ်တတ် သောသူကို။ ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ပေသိမ်း ကုန်သောသူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။

ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တော်ခန္တိ ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိသက်တေ၊ မစင်အတိပြည့်သော။ သမ္မာမေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ အပ္ပိယေ၊ မနှစ်မြှစ်သက်လိုသော။ အမိမှိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝါဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မပြတ် ဆုံးမရာ၏။ အသဗ္ဗာ စ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နီစံ၊ ကိုယ့်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိ ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြု
သဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသ
ဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။
ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံ ဝ ဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင်
သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။
သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်၊ အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို
ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဒံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊
သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနုံ၊ နို့ထွက်သော
နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊
ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓူနံ၊
သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟုံ အပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။
ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နုပနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နေဝပိဝန္တိ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။
နေဝခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးကြိုးသည်လည်း။ ကွစိ၊

အချို့သောအရပ်၌။ နော ဝဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သဘာံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျာ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဝတ္တယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအား၎င်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောကျ်ားအား၎င်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကုရုတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမူအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၃ - ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန် ချစ်အပ်သည်ကို။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟာမာနောပိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစ္ဆုပုဏ္ဏော၊ မပြည့်သော ရေရှိသော။ ဃဋော ယထာ၊ အိုး ကဲ့ သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ် အုတ် ကျက် ကျက် ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပါ၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသဓေဟိ၊ မန္တရားဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊ မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်း ကြောင့်။ သော ဝါပိ၊ ယို့သို့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက် သည်ကား။ ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသာ လျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နေ့ဝ၊ များရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုး ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။ နှ သာဝ၊ မကောင်း။ ယာဟာသာ၊ မနိုင်အကျက်။ နေ၊ သူ၏ ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတော၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည် ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်လည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ပ... ၊ မျောက်တည်း။ သကုဏာ၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌော၊ ဖျက်ဆီး တတ်သည်ကား။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့် သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ပင်ပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာခရီးသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသောသူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကိလမတ္တံ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသော

ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊မြင်တတ်၏။နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး မျှလောက် ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။ န ပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ အပြစ်ကို။ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။န ဇာညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇာညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ယူမူကား။ ကုမ္မော၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက် ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယှန္တိဣဝ၊ လျှို ဝှ က် ကု န် သ ကဲ့ သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ အပြစ်ကို။ ဂုဒယှေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါး တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူ အား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေ နေဝ၊ပညာရှိသည်သာလျှင်။ဝဏ္ဏိတော၊ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဒံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသော သူ ကို။ အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊မာန်ခက်ထန်သောသူကို။အဉ္ဇလိကမ္မုနာ၊ လက်အုပ်ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မူဠှံ၊ သူ မို က် ကို ကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

မြင့်-ဂေတ်ိသဖေဖေကြိုင်

ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန် ဆိုသဖြင့်၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

........၀............

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၄၉၊ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်မူ၊ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်၊ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၅၀၊ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ် အိုး၌။ မဓုံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၅၁။ ဓနဟီနေ၊ ဥစ္စာတည်း ယုတ်မူကား။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား မယားတို့သည်ရင်း။ သဟောဒရာ၊ ညီ သား အစ်ကိုတို့ သည်ရင်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေဝ၊ ဥစ္စာ

မြင့်-တတိယအကြိမ်

ရှိသောသူတို့ကိုသဖလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ခန်၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကော၊ လောကဿ၊ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကော၊ လောကဿ။ ဘတ္တံ၊ ကျွန်သူခစားကို၊ ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှုသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်းမကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂမေ၊ ဘေးရောက်သော အခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထို့ပြင်။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသောအခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတော၊ အစီးအပွား၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တာသာ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဥဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိပြွားအံ့။ ဧသော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အသာတရိံ ယထာ၊ အသာဓိရှိမြင်းကို ဖွားအံ့သော မြင်းမတို့ကဲ့သို့။ မစ္စူ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂစ္ဆာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြွေးကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ အမိဣာ၊ ရနိုင်သူကိုလျှင်။ ဓနေ့န၊ ပန်းဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိ အကြွေး ကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင်သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေ့ဘ္ဂဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣတ္တာသေသော၊ ပြိုကြောင်းငှင်း။ အဂ္ဂိသေဖသော၊ မီးကြောင်းငှင်း။ တယေဝေ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြောင်းငှင်း။ ပုနှ(ျ)ျ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝန္ဓန်း၊ ပွားတတ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ ကိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ ဒုမံဋ္ဌဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစော ဆိုသောစကား သည်လည်း။ စန္ဒနံ သီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဘဒယေတု၊ နှလုံးကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေ တတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသောသူကို။ နေသဝေဒေယျ၊ မဆည်းရာ။

၇၉။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ ကတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တို သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နစသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ကတော၊ ထိုထက်။ အပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟဿေန၊ အတောင်ငါးဆယ် ရှိသောအရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကိုရင်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကိုရင်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကိုရင်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကိုရင်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကိုရင်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသောကျွန်ကိုရင်း။ ဒူရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌ရင်း။ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ၊ တော်မှတ်ခေါင်းပါးသော ကာလ၌ရင်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးသော ကာလ၌ရင်း။ သတြုဂဟော၊ ရန်သူမိသော

ကာလသို့ရှင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါးသို့ရှင်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန် တစပြင်သို့ရှင်း။ တိဿ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ ဧတသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့ သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော သူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိ၏။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒရာဇူနံ၊ နေမင်း လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

. . . ၀ . . . . . .

၅ - လက္ခဏာ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဒံ၊ အသံလျှင်တည်း။ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏ အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန် မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာတည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထီနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်းတည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ဘိက္ခုနှံ၊ ရဟန်းတို့၏။ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြုံကုန်မှသာလျှင်။သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ပုရိသာစ၊ ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာ ရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထီစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။သာမိကာဝ၊လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ထက်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဉ္စရတ္တာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ထက်လှစွာသောလေးသမားသည်။ သတ္တရတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘာရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ကေမာသာ၊ လင်နှင့်တလကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ ကား။အဍ္ဍမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမူ။မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျဲကား။ ပင်၊ ညွန့်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟသ်ာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျ်ားရှိမှသာလျှင်။ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ဓံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

မြင့် · ဇော်ယာဟုမာကြိုမ်

၉၉။ အဏ္ဏုံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏုံ၊ အစာကြေမှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဥ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏာပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို၊ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတြိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။နာရီစ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရဒွိတြိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတြိပါသံ၊ ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကုဏာစ၊ ငှက်သည်၎င်း။ ကာတမာယာဧဟူတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာ များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ဣတ္ထိနံ၊ မကောင်[illegible]ကို။ ပူသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမှ။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟသ်ာမှ ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊

မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ကညာ၊ သတို့ သမီးသည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဂုတ္တိယာ၊ မိန်းမမူကား။ သံဂုတ္တာနံ ဝ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသောဝ၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ ပဓါနော၊ ပဓါန တည်း။ ဂုတ္တိ၊ မိန်းမမူကား။ သုဖိသုဗ္ဗံယထာ၊ အပ်ဒ္ဓ ချည်နှင့်သော တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗနဒီ၊ ချပ်သိမ်းသောမြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ဝိဝါဒသီလီ၊ငြင်းခုံ တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဉဿုယဘာဏီနီ၊ ငြူစူစောင်း မြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ပဿတဏှ၊မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်၏။ဗဟုပါကတ္ထနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ်နေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တာသတံပိ၊ သား တရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောကျ်ားသည်။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသုစ၊ စားသောအခါတို့၌ရင်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်ဆင်ယင်သော အခါတို့၌ရင်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယှေသု၊ လျှို့ဝှက် အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂိနီဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့၌ရင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသောအခါတို့၌ရင်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊ ရိုသေစွာ ပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရန်၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခီ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက် ကွက်သောအခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ကိုမိန်းမကို၊ သေဋ္ဌတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့ သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတိ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသော အသားအရေလည်း ရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိ ကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်း တင်ကျယ် ငယ်သော ဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နှာမောင်း ကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင် ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော အဖျား ကောက်တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။ သမပန္တိဝန္တီ၊

ကြီးငယ်မထင် ညှိညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရ နာဘိ၊ နက်သောချက်လည်းရှိ၏။ သုသီသိ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သောမိန်းမ ငယ်ကို။ ဟီနကုလသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒုဥတု၊ တန်ဆောင် မုန်းလ သာရဒဥတုသည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယား တို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရာ ဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပဓါနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာဂရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိဇာတိ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါ်ရိုသံ၊ ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာဂရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါ်သော၊ အကြင် ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဇာတိ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါ်ရိသံ၊ ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သော ပေါ်သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏ မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါ်သော၊

ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမ၊ ညွန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတီတယောဗ္ဗနော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှ ငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿ၊ ထိုမိန်းမပျို အား။ ဣဿာ၊ တပါးသူနှင့် ပေါင်းဖော်မည်ကို မနာလိုခြင်း ကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သောမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..........၀..........

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမ ဧဝ၊ နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာ ဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာ မောဝ၊ သုံးယာမ်သာလျှင်၊ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစ ကောတု၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယာမ်စလုံးသာလျှင်၊ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော သူရင်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ ရင်း။ ရာဇာ၊ မင်းရင်း။ နဒီ၊ မြစ်ရင်း။ ဘယော၊ တိုမြို။

ပေဋ္ဌော၊ ဆေးသမားရင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစ ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှပင်။ နဝိဇ္ဇာ ဂမော၊ အတတ်ပညာ သင့်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ တတြ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဒတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ မန်၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇမန္တံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။မဟီပတိစ၊ မြေကြီးသခင်နှင်း ပြည့်ရှင်မင်း

မြင့်-ထဘ ယာအကြိုး

သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ဖျက်၏။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌာ၊ ဖျက်၏။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌာ၊ ဖျက်၏။

၁၁၇။ ပဏ္ဍိတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဗာလသာ၊ အားနည်းသော သူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၈။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းငှာ။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်းငှာ။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်းငှာ။ ဒယာ၊ သနားခြင်းငှာ။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်းငှာ။ ဣမေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သော်၊ သူကောင်းဘာင်းကို၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာဒနာ၊ မင်းတို့ သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော် ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ ဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။ ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး မစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ နသာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကိုရှင်း။ ခယံ၊ မျိုးခိုက္ခာကုန်မကုန်ကိုရှင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည်မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိတောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

ဟုတာသနံ၊ မီးကို၊ ကုဏ္ဍိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိုသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဝေန၊ အလုံးစုံသော အဘို့ဖြင့်။ နိုသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့သောသတိဖြင့်သာလျှင်။ နိုသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုရင်း။ အာပေါ၊ ရေကိုရင်း။ ဩဋ္ဌိ၊ မိန်းမကိုရင်း။ မုဋ္ဌော၊ သူမိုက်ကိုရင်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကိုရင်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုရင်း။ အပယာနေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစွေကာပါဏဟာရာနိ၊ လတ်တလော အသက်ကိုချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သောသူရင်း။ ဝေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသောသူရင်း။ သသပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူရင်း။ မစ္စု - ဧဝ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။ နသံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဋ္ဌသိဿော ပဝေသေန၊ မိုက်လှစွာသော တပည့်ကို အတတ်ပညာသင်ကြားသဖြင့်ရင်း။ ကုနာရီဘရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်ရင်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်ရင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝသိဒတိ၊ နှစ်တတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာကာ၊ အမိပြုသည် မည်၏။ တယာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့် တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရော‌ဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ ‌အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော် မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်ကောင်း လုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဥ္စ၊ ဝန်တို သောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေ တတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသောအကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်း ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပိယဝါဒါယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား

ကြောင့်ဝှင်း။ ဥက္ကာခန္ဓိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မုံမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္ဒိစ၊ မိမိသို့လည်း ရှုံညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊လောကဥ္ဇ။ဒါနံ၊ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ သိနေ့ပာဘောသင့်၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။မဇ္ဈေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနေ့ာသခံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ဒါနံ၊ပေးကမ်းခြင်းကား၊ယသသာ ယိဘောသင့်၊ အခြံအရံများသောဆေးတည်း။မစ္ဆရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား၊ ကပဏောသခံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊လောကဥ္ဇ၊ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော၊ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှုကင်းကုန်သော သူတို့အား၊ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တ်ဏောနာ၊ မျက်ဖြင့်။ ယောတ္တာ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတော၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာဒယာပိ၊ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်ကုံ ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမဂ္ဂါ၊ ရန်ကို မအောင်မြင်နိုင်ရ သာမင်းကားတေဇသာ၊တန်ခိုးဖြင့်။ကို ...ရှိသည်၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတော၊ လေးထောင့်သောအရပ်၌၊ ဇလိတော၊ ညီအပ်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဒဘာဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကိုးရည်ာ၊မင်းနှင့်၊ သမက် အတူ၊ ကုဒါင်နံ၊ တရိတဆစ်မျှ။ နဘုဋ္ဌေ၊ မ... စားရာ၊ အာကာ ... ...

စားခြင်းကိုရင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာ ထုံခြင်းကိုရင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုရင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းကိုရင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ၊ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။ နံဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖေါ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဋ္ဌာပယေ၊ ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့ရှု၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္နေစ၊ အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေစ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမူ။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနဃမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟောမ်၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊ မှီမှုသာလျှင်၊ သောဘတော၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

..........၀..........

၇–ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဇလဇ္ဈိမိယော၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမှို၊ ရဟန်း၌၊ ကုတော သီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌၊ ကုတော ဒယာ၊ အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း၊ သုရာပါနေ၊ ဧသ သောက်ကြူးသောသူ၌၊ ကုတော သစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကား မှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော လဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌၊ ကုတော သိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ် တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက် ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါ စ၊ သေသောက် ကြူးသောသူ သည်၎င်း၊ ဝိကာလေ စ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ ရှိသောသူသည်၎င်း၊ သမဇ္ဇစရဏံ ဝေါ စ၊ သဘင်အသွား များသောသူသည်၎င်း။ ခိဋ္ဌာပမာဒေါ စ၊ ကြွေအန် အစရှိ သော လောင်းတမ်း ကစားကြူးသောသူသည်၎င်း၊ ပါပ မိတ္တော စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည် ၎င်း။ အာလသံ၊ ပျင်းရိဇင့်နွဲ့သော သူသည်၎င်း။ ဣမေ၊

ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ။ နဝတာဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တော၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ နဝတာဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ၊ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္စရတိ ယထာ၊ ရှေ့နောက်ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္စရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇိဝဒန္တောပိ၊ အသက် ရှင်လျက်လည်း။ မတာ၊ သေသူဟူ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ဗျာဓိတော အနာနှိပ်စက်သောသူ၊ မုဠှော၊ မိုက်မဲသောသူ၊ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ၊ နိသျ သေဝကော၊ မင်းခယ်ကိုယ်ကြပ် စေားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား၊ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော၊ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒူရတော၊ အဝေးကလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်မူကား၊ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘောမရှိဘဲ။ ဟောက်၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောဘေက၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်ကြူးသောသူရင်း၊ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူရင်း။ သုခိတော စ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူရင်း။ ရောဂဝါ၊

အနာရှိသောသူဒင်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူဒင်း။ ကုစ္ဆိဂန္ဓာ၊ အလိုကြီးသောသူဒင်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူဒင်း။ တေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်၊ သတ္တဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟောလာဘာ၊ အိုလာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟောပဇ္ဇုန္န၊ အိုပဇ္ဇုန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ မမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓါနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓါနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နပဿိသမုဒပက္ခတေ၊ တဖန် မရှုကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်၊ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ ကာဏတော၊ ထိုထက်။ ဝုဍ္ဎမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်၊ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

တတော၊ထိုထက်။ဗုဒ္ဓသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဍ္ဎာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာလက်သား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလက်ျာလက်၌။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဏဃာနာနံ၊ နား,နှာခေါင်းတို့၏ရင်း။ အက္ခီနံ၊ မျက်စိတို့၏ရင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗူလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဏီ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဝေဝ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္မုက္ခာရကျွော၊ သင်ပုန်းကို စောင့်၏။ ဗိဿနောဓ၊ ဗိဿနိုးနတ်သည်လည်း။ အစ္စုရကျွော၊ ကမ္ဗလွေကို စောင့်၏။ တဿွာဟိ တဿွာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်သောသူတို့သည်။ တော၊ ထိုဗြဟ္မာ ဗိဿနိုးတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်၊ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့အား။ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတုဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တော၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင် သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏ အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံဝ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ ငှင်းကာကို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောဒတစ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပာရမ္ဘာ၊ အတတ်ပညာစ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊

တနင်္ဂနွေနေ့-သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဏ္ဍိမော၊ လျစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်းလာနေ့၌ သင်မှုကား။ နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရိ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရုံဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်း တဆယ့်လေးရက် လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အထတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက် လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။မာတာပိတာဟန္တိ၊အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာသင်သောသူသည်။သတ္တ၊လဆန်းခုနစ်ရက်,လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်းကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ ဧလောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏ အကျိုးငှါ။ ကော၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှါ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှါ။ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏ အကျိုးငှါ။ ပထဝိံ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောကဌ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်ရင်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်ရင်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်ရင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီးရင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျာ်းရင်း။ မိဂေါ၊ သမင်ရင်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ မိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝေါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသန်၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ သဘောကား။ ဧကေနပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသောစိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါဓာာဘိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဂရိဋ္ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။

အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ ဇဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ခုဒ္ဒေ ပဠယာဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌ရှင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိဒ္ယာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌ရှင်း။ ဒူတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌ရှင်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌ရှင်း။ တဒါ တေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္စု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသော အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ် သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ [illegible] ကုန်၏။ ဒုဋ္ဌနေ့၊ ယုတ်မာသော [illegible] ရင်ပွန်း၊

ကား။ဝိပရိတော၀၊ အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ် သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဩကော၊ လယ်လုပ်သောသူရင်း။ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ရင်း။ အမစ္စော၊ အမတ်ရင်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်းရင်း။တေသု၊ထိုလေးပါးတို့သည်။ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော် လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တာ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယမရှိသောသူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်း ပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ရက္ခတော၊ ဥစ္စာကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောကဝယ်။ ဟီနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လ ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏ဥစ္စာလျှင်။သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟီနာဇနာ၊ ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓါနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓါနဟု ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဝေ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိသု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။ စော

အကယ်၍။ တံကမ္မ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံဝေ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရံု သည်သာလျှင် ကတည်း။ ကိ ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင် ယောကျာ်း မိန်းမသည်။ နိံစကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်မှုပညာ လက်မှုပညာအတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်း မရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ် ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိဒေသသကံ၊ အထူးပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏက ကဏ္ဍော၊ ပြီးပြွမ်းကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခဏ်းကား။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

..........^..........

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍာ ဝိဘူသိခနာ။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေ သတော။
ဆနောတျ ဒုတိယာသင္ဃေ၊
[illegible]

မှင်=ကကဲယအကြံမဲ

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာဒို့ကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ သုဇနောကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ မိတ္တ ဂုဏ္ဍိစ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ရာဇ ပကိဏ္ဏကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း ပြိုးပြွမ်းသော စကားကို ဆိုရာအပိုင်းရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းဟို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စတ္တုဘ္ဘိသိရိနော၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရီ သဒ္ဓမ္မဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်တော် ရှိသော မဟာ အောင်မြေဘုံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။ သောဝိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော၊ အယံ လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာဘိကေ သဟေဆနောတျံ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယသန္တေ၊ ဒုတိယ ဝါဆိုလဉ်။ ကာလသံတ္တမ အာဒိပေ၊ လပြည့် ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိပါဠိအနက် ပြီး၏။

...........ဝ...........

၇-ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ
တိသရဏသရဏာ။
ဧတ္ထ လောကန္တရေ ဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရုရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတုံ မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မုနော၊

ယံ အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ။

၄။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၅။ သာသနဿစ လောကဿ၊
ဝုဍ္ဍိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိစ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၆။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခီသဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၇။ ရာဇတော ဝါ၊ စောရတော ဝါ၊ မနုဿတော ဝါ၊ အမနုဿတော ဝါ၊ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ ဥဒကတော ဝါ၊ ပိသာစတော ဝါ၊ ခါဏုကတော ဝါ၊ ကဏ္ဍကတော ဝါ၊ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ ဇနပဒ-ရောဂတော ဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ အ-သန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊ စဏ္ဍ-ဟတ္ထိ-အဿ-မိဂ-ဂေါဏ-ကုက္ကုရ-အဟိ-ဝိစ္ဆိက-မဏိသပ္ပ-ဒီပိ-အစ္ဆ-တရစ္ဆ-သူကရ-မဟိံသ-ယက္ခ-ရက္ခသာ-ဒီဟိ နာနာဘယတော ဝါ၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏှန္တု။

မြင့်-ထော် ယာအကြိုမ်

၁ – မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ (ပ) တောံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

... .၀...........

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓါနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတ္တိံသပါရမိယော ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊
ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဘိက္ခ၊
သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာဟိ နေရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
နတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

မြင့်-ဘာကိုသအကြိမ်

၃၂။ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိ ကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ။
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမှိ၊
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
နတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
ထယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒစေတသာဝါ၊
အဘဗ္ဗသော တဿပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေခီဏ ဗီဇာ အဝိရုဠှိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

မြင့်ဌေးထက်ယ [illegible]

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..........၀..........

၃ - မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘီသနံ။
ယမှိ စေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္ဒိဝ မတန္ဒိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ နပဿတိ၊
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယ မတ္ထကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူစ သုဟုဇူစ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။

၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယောစ နိပကောစ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသွ နနုဂိဒ္ဓေါ။

၂၀။ နစ ခုဒ္ဒ မာစရေကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၂၁။ ယေကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။

၂၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝါ သမ္ဘဝေ သီဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၂၃။ နပရောပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ နကိဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃ သညာ၊
နာည မညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၂၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧက ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗ ဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၂၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္ဗာဓံ အဝေရမသပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နောဝ၊
သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိဓ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဥ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ သီလဝါ ဒဿနေန
သမ္ပန္နော၊
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
နဟိဇာတုဂ္ဂဗ္ဘ သေယျ ပုနရေတီတိ။
မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............ဝ... ....

၄ - ခန္ဓသုတ်

၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတီနံ၊
ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမ ကေဟိစ။

၆၁။ အ-ပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပမာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ-ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနာဘီ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတာ မေ ပရိတ္တာ၊
ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.... ၀ ....

၅ - မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊
မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
နေဝ သက္ကိံသု ဂဏှိတုံ၊
ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဧသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..........၀..........

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋ ဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္ထိလောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

၇၅။ အာဝေဋ္ဌေတွာ မမ္မ ဗလံ၊
သရိတွာ ပုပ္ပကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ။
သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ။
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယှံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခီ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရီသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............o............

၇ - ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

မြှိုးဘကိယအကြိုက်

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ - ဇာလမှာ၊
ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ
သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ၊ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠှော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မမံ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၁၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၁၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ သော ပဟီယေထာပိ နော ပဟီယေထ။

၁၆။ တံ ကိဿ ဟေတု၊ သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အဝီတရာဂေါ အဝီတဒေါသော အဝီတမောဟော ဘီရု ဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီတိ။

၁၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ၊

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒူ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝီတရာဂေါ ဝီတ ဒေါသော ဝီတ မောဟော အဘီရု အစ္ဆမ္ဘီ အနုတြာသီ အပလာယီတိ။

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော၊
အထာပရံ ဧတဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေဝါ၊
သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမှာကံ နောသိယာ။

၉၉။ နောစေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နောစေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ၊

ပြင်-တကိ [illegible] ကြည်မြိမ်

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

---

၈ - အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓုသမ္မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊
အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿာပိ စ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရသေနပ္ပမဒ္ဒိနော။

မြင့်-ကာဝိယတကြိမ်

၁၀၆။ ဧကာဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ပြဟ္မဏဿ ဝုသိမတော၊
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဗိမ္ဗ မုဒ္ဒါကာ သမ္ပုမိ၊

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရီမတော၊
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနူဒနံ။

၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာ ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝီတသာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ။

၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေကာ သတ ကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊
ဝေသာရဇ္ဇေ ဟုပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊
သီတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓူ မဟဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ ဓဗဝ၊
ဝန္ဒာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊
ပုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗ ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတောစ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ မေတ္တာ ဗလေနစ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာရောဂျေန သုခေနစ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာရောဂျေန သုခေနစ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာရောဂျေန သုခေနစ။

ပြင်း ဂါထာ ကြိမ်

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ အနုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ အနုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော၊
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသဿိနော၊
တေပိ အမှေ အနုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘုမ္မဋ္ဌာ၊
ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမှေ အနုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ၊
တေပိ အမှေ အနုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

မြိုင်ဦးဆတော်ပထာကြိုင်

၁၃၀။ သဗ္ဗီ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာတေ ဘဝန္တွန္တရာယာ၊
သုခီ ဒီဃာ ယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

..........၀..........

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘ ဝုဋ္ဌာနံ၊
ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

မြင့်[illegible]ဘတိယာအ[illegible]

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............o............

၁၀• ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေစိမေ သတ္တာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိံ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အမတံ နိဗ္ဘယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

မြင့်-၈၀ [illegible]

၁၄၉။ သမာဓိ ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ။

၁၅၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၅၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၅၂။ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
ရောဂါ မုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၅၃။ ဧကဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
ဂေလညေနာဘိ ပီဠိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊
ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

၁၅၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

မြင့်-ကာတိယအကြိမ်

၁၄၅။ ပဟီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏ္ဏန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပတ္တာ နုပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

............o............

၁၁ - ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။
၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာစ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယပ္ပတ္တာစ နိဗ္ဘယာ။

သောကပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ အမှေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ။
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ။
ပတ္တော သမ္ဗောဓိ မုတ္တမံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၉၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၉၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၉၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၉၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊
ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊
ပဏိဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၉၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဖိုက်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြာဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှါ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မဿဝနကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါ တည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်း မှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော် မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေ သာ တို့သည် မဖြစ်ပြန်အပြင့် ကောင်းစွာ မိမိလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္တာဝ၊ ဤစကြာဝဠာ၌ပင်။ လောကန္တရေဝါ၊ စကြာဝဠာတပါး၌လည်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏ သရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်ထသော။ ဃဋေဒေဝါစ၊ အကြင်

နတ်တို့သည်၎င်း၊ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထ သော၊ ယေဝါဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး လောကုတ္တရာကျေးဇူး၊ တို့၏ အပေါင်း ကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကျကုန်၏၊ ယေဝါဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း၊ စရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရွှေစိုင်အတိဖြင့် ပြီးသော၊ မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန် သော၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်ကို သည်၎င်း၊ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော အဂ္ဂ၊ မြတ်ယောသော၊ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို၊ ဒသာဝတုံ၊ နာခံသောငှါ၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့၊

၅ - ၆၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌၊ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး, နတ်, ဗြဟ္မာ တို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ဘတ္တိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထသော၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အမှေဟိ၊ငါတို့သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်း မှုကို၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊ အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ ပမာဒရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန် သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊

မြန်=ဘုံသာအကျဉ်းမဲ

၇။ သာသနသုဘ၊သာသနာတော်၏ရင်၊၊လေစကသုစ၊ လူအများ၏ရင်း၊ ဝုနိ၊စီးပွားခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ဟိစ၊ သာသနာတော်ကိုရင်း၊ လောကသ္မိ၊ လူအများကိုရင်း၊ ဓာဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ အစ္စာနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သုခီ၊ ချမ်းသာကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ မင်းဘေးမှရင်း၊ စောရတော ဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှရင်း၊မနုဿတော ဝါ၊ လူဘေးမှရင်း၊ အမနုဿ တော ဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူး ဘေးမှရင်း၊ အဂ္ဂိ တော ဝါ၊ မီးဘေးမှရင်း၊ ဥဒကတော ဝါ၊ ရေဘေးမှရင်း၊ ပိသာစတော ဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူး ဘေးမှရင်း၊ ခါဏုက တော ဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှရင်း၊ ကဏ္ဋကတော ဝါ၊ ဆူး ငြောင့် ဘေးမှရင်း၊ နက္ခတ္တတော ဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှရင်း၊ ဇနပဒရောဂတော ဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ် သော အနာဘေးမှရင်း၊ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊ မသူတော် တို့၏ တရားဘေးမှရင်း၊အသန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ၊မှားသောအယူ ဘေးမှရင်း၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊မသူတော်ဘေးမှရင်း၊

စက္ခု ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အယိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်းသော သား၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော မြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသော မြွေစိမ်း၊ ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသော ဆောင်း၊ ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယတော ဝါ၊ အထူးထူးသော အန္တရာယ်တို့မှရင်း၊ နာနာရောဂတော ဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါ ဘေးတို့မှရင်း၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့မှရင်း၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက် ကို၊ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော့။

..........၀..........

* (မင်္ဂလသုတ်အနက်-ရှေးကဆိုခဲ့ပြီ)

..........၀..........

၂ - ရတနသုတ်

၂၅၊ ပဏိဓါနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်း၌တော်၌ ဘုရားဆုကိုတောင်းသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကိုရင်း၊ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကိုရင်း၊ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုရင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော

သမတိံသ ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို
ရှင်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့
ကိုရှင်း။လောကတ္ထစရိယံ၊လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွါး
အလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ဘုရား
ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိ
ယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုရှင်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊
အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ၊အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းကိုရှင်း။ ဇာတိံ၊ ဖွားခြင်းကိုရှင်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊
မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကိုရှင်း။ ပဓါနစရိယံ၊ ပြင်းစွာ
သော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကိုရှင်း။ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိ
ပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုရှင်း။
သဗ္ဗညုတ ဉာဏပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်
မူခြင်းကိုရှင်း။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကိုရှင်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါး
သော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုရှင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊
ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိသု၊
သုံးထပ်ကုန်သော။ပါကာရန္တရေသု၊မြို့တံတိုင်း၏အကြား
တို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံ
အတားကို။ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်
ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။
ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဏ္ဍညသတ သဟာယေသု၊ ကုဋ္ဌေတသိန်း။ ချွဲလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠဒွာ၊ စကြဝဠာတိုက်တို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယသာ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ဖြင့်။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂဏှန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿ၊ ဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ, ဘီလူး, မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္စ ယံ ဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓါပေသိ၊ ကွယ်စေဘိ၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်စို့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး, စတုမဟာရာဇ်, တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာ းဝ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သော

ကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာပေ၊ ထိုသို့ ဆောင်ကုန် သော ကြောင့် သာ လျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်ရင်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်ထားအပ်သော ရတနာသည်ရင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နော၊ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနီ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အယွတ်ဖြစ်တော်မူသော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ယံ၊ ရာဂစသော

ကံလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂ၊ ရာဂဏ်ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ရတနာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ ဓမ္မသား၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ – အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤခယတာ‌စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အည်းသောတာပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ သိတတ်ထသော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေန သမာဓိနာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ ဓမ္မသား၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ–အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ စင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဠ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊ တရာ့ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တောနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တနည်းကား။ တေ၊ ထိုတရာ့ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ များသော အကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမသာသနမှိ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠှေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဂူကွမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။

အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယှ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည် ဖြစ်၍။ မုခံ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တဖလ သမာပတ်ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ယထိန္ဒခီလော၊ မြေ၌စွဲ၍စိုက်သော။ ဣန္ဒခီလော၊ ကျောက်တိုင်သည်။ စတုဗ္ဘိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မကုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။ ဥပမံ၊ ထိုကျောက်တိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃာ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။

ပါကုန်၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွား ချမ်းသာသည်။ ဟောဘဲ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသောပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာ တို့ကို။ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့၊ ပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၊ ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံပမတ္တာ၊ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန် သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၊ ပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံခေ-သံချဲ၊ သတ္တဝါတို့၊ ပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံချာ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤ ရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သံဃေ-ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွါးချမ်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅။ သဟာဝဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ အတ္တဟူသော မိမိ ကိုယ် ရှိ၏ ဟူသော အယူရင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဥ္စ၊ ရှစ်ပါးသော ယုံမှားခြင်းရင်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နွား၏သီလ၊ အကျင့် ခွေး၏သီလ၊ အကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက် ၏ဟူသော အယူရင်း။ ယဒတ္ထိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့ကို။ ဇဟိတာ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။

ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင် မှားသောအယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၇။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃေ သံဃသ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ - ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၈။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမှ။ စေတသာဝါ၊ မနော ဒွါရဖြင့်၎င်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္စာပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့် မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊

မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မလိုက်သော အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃာ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သဃ်ာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမှာနုမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ၊ အစရှိသော နွေလ၌။ ဖုသ္သိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျားရှိသော။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။ ယထာ၊ သိရိကောယထာ၊ အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောကော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော မြတ်ထသော။ ဝရညူ၊ မြတ်သောတရားကိုလည်း သိတော်မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော

ဧလောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ ဝရာဟရော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကော၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရုဠှိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-

ပဏီတော့၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွါးချမ်းသာသည်။ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင် ဘုမ္မစိုး,ရုက္ခစိုး,စတုမဟာရာဇ်,တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင် ဘုမ္မစိုး,ရုက္ခစိုး,စတုမဟာရာဇ်,တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရား

တော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး, စတုမဟာရာဇ်, တာဝတိံသာနတ်သည်ဖြင့်။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိပါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းတသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............ဝ............

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်တို့သည်။ဘီသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို။ နေဝဒဿေန္တိ၊ မပြကုန်။ ယမှိစေဝ-ယမှိစဝေ၊ အကြင်

မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌ရင်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော။ပါပံ၊မကောင်းသော အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေမာဒိ ဂုဏ္ဍပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ဝါ၊လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ္မာသော သူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူစ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနီစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသော ကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သန္တိန္ဒြိယောစ၊

ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကော၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘော၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသု ဒါယကာတို့၌၊ အနနုဂိဒ္ဓေါ၊ မမက်မောသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော အမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ် မျှသော်လည်း၊ နစ အာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်ရှင်း၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ရှင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ မဟန္တာ၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ မဇ္ဈိမာ၊ မတို မရှည် မကြီး မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ ရဿကာ၊ တိုသော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ အဏုကထူလာ၊ ကြုံသော သတ္တဝါ ဆူသောသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း၊

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ယေသတ္တာ၀ါ၊ အကြင် သတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ၀ါ၊ အကြင်.သတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ ဒူရေ၊အဝေး၌။ ၀သန္တိ၊ နေကုန်၏။တေသတ္တာ၀ါ၊ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ၀သန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာ၀ါ၊ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ဘူတာ၀ါ၊ ဖြစ်ပြီး သော သတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ သမ္ဘဝေသီ၀ါ၊ နောင် ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တ၀ါသည်ရင်း။တနည်းကား-သမ္ဘဝေ သုက်၌။ သီ၀ါ၊ ကိန်းသော သတ္တ၀ါတို့သည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊သတ္တ၀ါတို့ သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ခစကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိ ကုဗ္ဗေထ၊အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ - ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ် ချယ်သော စကားဖြင့်ရင်း။ ပဋိဃသညာ-ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်ရင်း။ ကိဥ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ နာတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အည မညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊အမိသည်။နိယံပုတ္တံ၊မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသော သားကို။ အာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့် သကဲ့သို့၊ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အတူရင်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်း

သော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓော စ၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယဥ္စ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောက၌။ အသမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထသော။ အဝေရံအတွင်းရန်လည်း မရှိထသော၊အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်း မရှိထသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဥ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်ရင်း။ စရံဝါ၊ သွားသော်ရင်း။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်ရင်း။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်ရင်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။အဓိဋ္ဌေယျ၊အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊မြတ်သော။ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဥ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျ၊အမိဝမ်း၌

ပင့်သနွေ့ နေခြင်းသို့။ ပုနႈ တံဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွဲ သပြင့်။ နယိတော၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၄ – ခန္ဓသုတ်အနက်

၅၇–၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်လျှင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ ဃောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသော။အာဏာခေတ္တမှိ၊ အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။သေသံ၊မြွေဆိပ်မှ ကြွင်းသော။ ပရိဿယဉ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၁)။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

(၂)။ မာ၊ ငါကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မာ၊ ငါကို။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မာ၊ ငါကို။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မာ၊ ငါကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

(၃)။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊

ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတစ်ခု။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။သံဃော၊သံဃာတော်သည်။အပ္ပမာဒေါ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရိသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်း တို့သည်၎င်း။ အဟိ၊မြွေသည်၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်သည်၎င်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်၎င်း။ ဥဏ္ဏာနာဘိ၊ပင့်ကူသည်၎င်း-(ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။သရဗူ၊ တက်တူသည်၎င်း-(အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ဒိပဿီ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

၅ - မောရသုတ် အနက်

၆၆ - ၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။မောရဲယောနိယံ၊ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမုဆိုးတို့သည်။ စိရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှါ။ နေဝသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တံတိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ကေရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။တံ၊ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ဗြဟ္မာလာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပယ်ပြုကုန်ပြီးသော ယော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧသနာ- သေနာယ၊ အစာ ရှာအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟာရိဿ ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ ဘံတသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟာရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို

အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟာရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောဇ်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး ထသော။ ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော မောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............o............

မြင့် - တာဘ်ယ

၆ - ဝဏ္ဏသုတ် အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဏ္ဏဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်လာသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယာယပရိတ္တာယ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါဝဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏ ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနေ၊

မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အပဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိ တောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဥ္စနာ၊ မသွား၊တတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယှံ မယာ၊ ငါးမင် သည်။ သစ္စေ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည် ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလျှံရှိသော။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ သောဠသ ကရီသာနိ၊ တဆယ့်ခြောက် ခင်းပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

မြင့် - တတိယအကြိမ်

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင် ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏောနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှ တည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး,သူခိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝါတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံဓဇဂ္ဂံ၊ ဤဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာ၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊

နှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊
ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊
ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ မြတ်သော အရှင်ဘုရားဟူ၍။တေဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်း
တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊
ဝန်ခံကုန်၏။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဧတံ၊ဤသို့သော
စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊
တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသုရာတို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
ဗျူဠှော၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
သည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်
သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမ
ဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌သွားကုန်သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင်
နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဆမ္ဘိ
တတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။
လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။
သစေ၊အကယ်၍။ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တသ္မိံသမယေ၊
ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊
တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊
သင့်စွ။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊

ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ ါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ဎင်း။ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊အကြင်ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ဎင်း။ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ဎင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့ သတည်း။

၈၂။ ခမေ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ၁ ဉလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ပဇာပတိဿ၊ပဇာပတိ အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပဇာ ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ် မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန် သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝ ါ၊ အကြင် ကြောက် ခြင်းသည်ဎင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ဎင်း။ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ဎင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့ သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝ ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ၁ ဉလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည် ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဉလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။

ဝရုဏာသ၊ ဝရုဏာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာသ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရှင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၇၄။ ဝရုဏာသ၊ ဝရုဏာ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာသ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာသ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇာသ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရှင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒသ၊ အရှင်ဖြစ်သော။သက္ကဿ၊သိကြားမင်း၏။တံခေါ်ပနဓဇဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့ အားရင်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝ ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယ တံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန် ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊နတ် မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့် သော နတ်တို့အားရင်း။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသ သည်။ ပဟီယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မှုလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နော ပဟီယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မှုလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၇၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း, မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝီတ မောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘီရု၊ ကြောက် တတ်၏။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသီ၊ လန့်တတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်၏။

မြင် - တတိယအကြိမ်

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား၊ ခေါ၊ အကာယ်မလွှဲသဖြင့်၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟော၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရည ဂတာနံဝါ၊ တော၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌မူလည်း နေကုန်ထသော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း၊ သာစေ၊ အကယ်၍ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌၊ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာ လျှင်၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၁၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊ ကိလေသာရန်တို့ကို သတ်တော်မူ ပြီးသော ကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း၊ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့် လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းစွာ သသမ္မာ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊

ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်
ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်
မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်
မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို
ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ
မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက ရူပလောက အရူပလောက။
တနည်းကား။ သတ္တလောက, သင်္ခါရလောက, ဩကာသ
လောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်
သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော
ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်း
ကား။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
လွန်သောသူမရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ
မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော
ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်
လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့
နတ်လူတို့၏ ဆရာမြတ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ
ဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။

သောဘာဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘာဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော် မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကို သာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၇၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၈၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘာဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဧဟိ ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသောစကားကို ဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ - ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရာအံ့ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်။ သံဃံ - ငါတပည့် သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

F- (15)

[illegible]

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံ-ယာနိ ဝုရိသ ယုဂါနိ၊ အကြင် ယောကျ်ားမြတ်၏ အစုံတို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံ ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ကား၊ ရှစ်ယောက်တို့ တည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧသ ဧသော သာဝက သံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား၊ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကိုခံထိုက်၏၊ ပါဟု နေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ ထားသော ပစ္စည်း အထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကို ခံ ထိုက် ၏၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏၊ လောကဿ၊ လူအများ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်း၊ သဘွယ်လည်း ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့၊

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သံဃာ တော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ် သည်ရင်း။ ယော သောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သည်သည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တ လောမဟံသ ပျောက် ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရား တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်း စွာ ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်း သော ဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟ ရှိ၏။ အဘီရူ၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက် တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတံ့သည်သည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတွာန၊ မိန့်ဆိုပြီး၍။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော

စကားကို။ သဲ့ဟ္ဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ်စ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊အရဲညော ၀ါ၊တောဥ္ဓိရင်း။ ရုက္ခမူလေ ၀ါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ရင်း။ သုညာဂါရေ ၀ါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ရင်း။ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နေ့ာသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။ နရာသဘံ၊ လူတို့ကက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ့ာသရေယျာထ။ မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော-(ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး)။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နေ့ာသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုရင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကိုရင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကိုရင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား၊ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ယော လောမဟံသောဝါ၊အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ ဆမ္ဘိတတ္တလောမဟံသ သည်။ ပဟီယိဿတိ၊ မဖြစ်လတံ့သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇဂ်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၈--အာဋာနာဋိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္မတေ၊ ကောင်း၏ဟူ၍သမုတ်အပ်ထသော။သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္နေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံသာယ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါရင်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါရင်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊

ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဋာနာဋိယ သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ယော၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ ကုဏ္ဍမန္တဿ၊ ကျွေါ်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခီ မြတ်စွာ ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။ တပဿိနော၊ မြိုးမြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။ ဝုသီမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီတော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးခုံသော အရာ၌၊ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿပ ဿဝ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော် မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသသ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်ရှိ ထ သော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းအေးကုန်ပြီးထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို မဆိုကုန်။ အကား ဘိုမြို့။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝီတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝီတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း ရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ

အမျိုးလည်းဖြစ်ထသော။ယံဗုဒ္ဓံ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေစ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့သည်ငှင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အနေက သတ ကောဋိယော၊ အကုဋေအရေမက များကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ငှင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-သမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဋ္ဌာန အစရှိသော အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဇဝသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော၊ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝီတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော

ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏- (ဟောကုန်၏ ဟူလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဒွတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ အသီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ် တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်၊ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပကုန်၏၊ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတတ်ကုန်၏၊ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏၊ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏၊ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏၊ မဟာဗလာ၊ ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏၊ မဟာကာရုဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏၊ ဓီရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်ယူကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်း မည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတိစ၊ လားရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓူစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သော လေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ယေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော ။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျာ်းတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ တေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊ အိပ်သောအခါ၌ဓိုင်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌ဓိုင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌ဓိုင်း။ ဂမနေစာပိ၊ သွားသောအခါ၌ဓိုင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဝစသာစေဝ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ဓိုင်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒွါရဖြင့်ဓိုင်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊

သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ရက္ခန္တု၊စောင့်စေကုန်သတည်း။တေဟိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်ရင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်ရင်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊သင်သည်။သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တောစ၊ခပ်သိမ်းသော အနာမှ ကင်း လွတ် သည် ရင်း ။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်ရင်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်ရင်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝ-ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေနစ၊ သီတင်းဖြင့်ရင်း။ သစ္စေနစ၊ သစ္စာဖြင့်ရင်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေနစ၊ သည်းခံခြင်း မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာ မရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ဘူတာ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေပိ၊ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏာသိမ်ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ခေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသိမ်ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည် လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသိမ်ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူး တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာ သဖြင့်ရင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန် သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ ဓတရဋ္ဌော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းရင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူဠှကော၊ ကုမ္ဘဏ် နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရူဠှက နတ်မင်းရင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာ အရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ နဂါးတို့ကို အစိုး ရသော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းရင်း။ ဥတ္တရဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ

အရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ နတ်မင်းရှင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်ထ သော။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံ များကုန်ထသော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ် မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရှင်း။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရှင်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်ရှင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ် နဂါး တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနု ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင် နတ်တို့သည်လည်း။ ဣခ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန၊ အနာမရှိ သဖြင့်ရှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း

-ငြိမ်းအောက်ကိုသာ ဘာဂိုန်

သည်ရင်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်ရင်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေ ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဍ္ဍာ ပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရိုသေသော အလေ့ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်ရင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်ရင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်ရင်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်ရင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............ဝ............

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဘာသန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာ အရပ်ကို ဆေးသော ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဝေ၊ ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။

တခ်ဝေ၊ ထိုခဏ၌၊ သာဝေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာဒယေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်း ရှိထသော။ ဝံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဟော၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်၏။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဘိဇ္ဇိတွ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ ဉာတိ၊ ချသူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော။ သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

............၀............

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော

ဆင်းရဲကိုဖျောက်တတ်ကုန်ထသော။မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်ထ သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တ မဂ်၏ အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထသော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေဝမ္မေ၊ အကြင် တရားတို့ကို။ဗုဒ္ဓိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်။သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊သုံးပါး သော ဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ် ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိထသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်း မရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်း မရှိထသော။ နိဗ္ဗုယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်း မရှိ သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူး တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသော ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွ ယူရာဖြစ်ထသော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေးလည်း ဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထ သော။ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟော၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ ကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မှို။ ဓမ္မာနံ ဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မှို။ အပရေ၊ တပါး ကုန်သော။

မြန်·တက္ကသိုလ်အကျိုး

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊သမာဓိ,ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ရင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ တေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ထိုသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။သဗ္ဗဒဿိနာ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါရင်း။ ဗောဓိယာစ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါရင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌၊ နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။မောဂ္ဂလာနဥ္စ၊မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကိုရင်း။ ကဿပဥ္စ၊ ကဿပ မထေရ်ကိုရင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော တော်မူသော ဗောဇ္ဈင် တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ

အလွန်နှစ်လို၍။ တခ်ဏော၊ ထိုခဏာ၌။ ရောဂါ၊ အနာ [illegible] မုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကဒါ၊ တပါးသောအခါ၌၊ မဟာရာဇာပိ၊ တရားမင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပီဠိတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊ စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသောခဏာ၌။ တမှာအာဗာဓါ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္နမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟေသိနံ၊ မဟာကဿပမထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ် မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေအာဗာဓာ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော

စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

...........၀...........

၁၁ - ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆-၇-၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယောသဒ္ဒေါစ၊ အကြင် အသံသည် ၎င်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊ အကြင်မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်၎င်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒုဿုပ်နဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသောနိမိတ် အစ ရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒ္ဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘာယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိသောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်၊ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ ဍင်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ဍင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊

ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ ယံဖလံ၊ အကြင်ဥာဏဖလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဿ ဥာဏဖလဿ၊ ထိုဥာဏဖလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင် ရတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ - ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ - ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊

ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တော၊ သင့်အား၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား - ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာနုဘာဝေန, သာ ထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်ထသော၊ တနည်းကား၊ များသော ကရုဏာနှင့်ယှဉ်ထသော၊ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ သမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ ခုန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဝဍ္ဎနော၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ ဧဝ၊ ထိုအတူရင်း၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာ၌၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အဘိသေကော၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထ

သော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော၊ သီသော၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်ကော်၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေါ၊ ဤအတူရင်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏော၊ ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တော၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား၊ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်ရင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်သော ကာယကံ, ဝစီကံ, မနောကံ၌၊ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တော၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သောအမှုကို။ ကတွာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏော၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တော၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရုဠှာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

……………၀……………

ဂ — သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်

[ကျင့်ဝတ်]

တလောကလုံး၊ ညွှတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရှေ့စက်၊ ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရှိညွှတ်တွားရှဲ၊ သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရှာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။နတ်ရွာဘုံလုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ကျင့်ဘွယ်သားတို့ထာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်ဘခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာတကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တွေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာ့ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပွဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ။ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

ထင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိတ္တာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုတ်သေချာ၊ မိတ္တာကြဉ်ရှောင်၊ လျှော်အောင်ဖြန့်ချီ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ· ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ပြုလေဒါယကာ။

မြင့်-ဘတိယအကြိမ်

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ် ဟောကျူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွှန်သချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြွတ်ဆရာ။ ။ ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။ ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။ လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘ နှင့် သား၊ မယား နှင့် လင်၊ ထေရ်မှန် တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာ တပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်း မကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်လည် အတူ၊ စံစားမူရှဲ၊ နိဗ္ဗူရွှေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည် ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူကိုမှာ၊ မလွှတ်သာသည်၊ လေးရွာဘို့ လုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှုငဲ့သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖွဲ့င်း၊ ပျင်းရိခြင်း ကား။ ။ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စောမဲ့ထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါး ကား။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

မြင့်- ဂတိယအကြိမ်

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကိုယ်သားမယား၊ တခြားဉစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရာ၊ ရွံ့ရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊ ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်းတအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဉစ္စာပျက်မှု၊ ၎င်းခြောက်ခုကား—ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ၎င်းခြောက်ပါးကား။ ။ လျော်ပါးကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြုခြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊ ၎င်းသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။ ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းရှောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားရာသည်။ ။ ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊ များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊ မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား.... အညဒတ္ထုဟာရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

ရှေ့ဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသင်္ဂိုဟ်၊ ပေးလိုဇဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နှန်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား....မှတ်သားဝစီ ပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်။ ။လေးအင်ပီယ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။လေးဖြာ ဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ်သက်စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား— မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

မကောင်းမြစ်လာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊ အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား.... မည်ရအတ္ထက္ခာယီတည်း။

အစဉ်သနားတက်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွါးသမျို၊ မနှစ်လို့ပြေား၊ ပွါးကရှင်မြူး၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား— မိတ်ကျွမ်း အနုကမ္ပတည်း။

အလေးအပြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား.... ပုဏ္ဏားရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သောသူ လေးယောက်

သောက်ထုတ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊ ပျော်ရွှင်အစာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်၊ လေးအင်ပါယ သဟဲတည်း။

မြို့ ပြတိယအကြိမ်

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ,ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝင့်မှထွက်၊ ၊ ခြောက်ချက်လောင်းလျာ လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဥာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သောတရား တပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုးဆောင်သည်။ ။အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သီဂ်ါလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

............ဝ............

၉ - ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင် အမြဲသွတ်။

မြှင့် တတိယအကြိမ်

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယှဉ်စွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ခန်ပူ၊ ယုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊ ခေါင်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်။ ကစား၍သာ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာယူပြား၊ သွင်းခေါက်ထား။

၈။ သက်န်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သက်န်းကို၊ ချွေးစွန်းမူကား၊ နေပူဖြန့်လှန်း၊ သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှူကြီးယယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိနိုး၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပျာပျာလောင်လောင်၊ ထဖေါင်ဖေါင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်ထက်တိုး၍၊ မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးဖေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရှိသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဆည်းပူးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကားသည့်နှယ် မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဘဦး၊ ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ လားသည့်ဟာကို၊ ချက်နှာကွယ်လျင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ခြင်းကား၊ ဝပ်တွားခယ၊ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံညစ်ခြေး၊ မှုံမှေးမတင်၊ စင်စင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်းအိမ်တွင်း၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အသည်းသိုပြား၊ ကောင်းကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊ ကြားသော်ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိခြင်း၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျှားစွာ လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်း၊ ရှိခဲ့ချေပင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ အားဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

F - (17)

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ပဥ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မဘွေ၊ နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ဆည်းကပ်ကြလျက်၊နေ့ညကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဖျာဖျာ ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက် သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ ဝါရားပေစာ၊ ဟောဒေသနာလည်း၊ နှုတ်မှာ မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား မိုက်မဲ မပြောနှင့်။

၂၆။ လူ့ဘဝယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက် လာသည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊ သူ့နှက်ယောက်ကိုမပျောက် နေ့ည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း,ဆေး,မီး,လျှင်၊ ညှော်သည်မြင်သော်၊အလျှင် ခဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်းပယောဂ မပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကား တောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ ဆူလှယ်လာ၍၊ ငါ၏ထံဝါး၊ စေစား ရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသဃ်ာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ သင်ဖြူးနှင့်ဖျာ၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင် တထွေ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသော

ခါလည်း၊ ညီညာလျောက်ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရေ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊ ရှုခြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေသတိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းကြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြားမကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ပြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေ့လို့၊ တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစားရှုံလည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိနနုတ္တ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကယ်သည်၊ နုင်ဟယ်ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်မင်ရိုသေ၊ အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအော့ဖရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သက်န်းအဝတ်၊ ချုတ်ထားပစ်လေး ဖရိုသေ၍၊ ကဋလကာဝ၊ ခုဟ်ရှလတီလည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်းဖျဉ်ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ မွှေကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုယောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ယောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊ မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်။ သုံးလှုပ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးဒရကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကာစ၊ ဟူသရှုလည်း၊ မိဘ ဆရာ၊ ဘယ်မှာမဖွတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိ ကိုသာ၊ ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တိုးသူငါကိုး၊ မပါမည်လား။ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုငသုပပ၊ ပြစ်မှား ကြလျှင်၊ မိဒဏ်ဘဒဏ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသဃာ၊ ဓာရိယာကို၊ လူသားမထောက်၊ ကြို့ကြို့ငုံငုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ မြွေပွေး မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရှုံကြောက်စေ။

၄၃။ မွေတော်ဓါတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကိုး၊ ပူးမြှော် မပြုတ်၊ ရှေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံ့နက် မိုးသောက်၊ ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ ပေါက်အုပ်ထင်ထား၊ ဘုရား, တရား, သံဃာ၊ ရတနာ သုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားယုံ့လ၊ ဆောက်ေ တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင် လည်းရွက်၊ လျှင်လျှင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသားမရှု၊ ဟိုဆိုအကြံ၊ ကြိုးကွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါ နှင့်၊ မှုမိန့်တာပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တယောသောသည်၊ ရယ်မောဖွဲလည်း၊ မနှောနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံညံသည်၊ စာအံ့စာဘတ်၊ ကြွပ်ကြွပ်မြမြ၊ သည့်လည်း ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသော ခါလည်း၊ အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊ လှတက်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖေါင့်ဖေါင့်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဥ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စကုန်စေ၊ နှုတ်ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သူ့သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဘတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေသာကုန်ပြေး၊ ရက်သာ များအောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ့၊ တုံ့လှဲ့ကျယ်ပွား၊ စကား ပြောဟော၊ ဘသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်င၊ သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား ခေါင်းပေါင်း၊ နားချောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာမွှေးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွှင်လွှင် ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်ကြပ်မြဲထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏာ၏၊ နှံ့မျှ အကျော်၊ မိန့်တော်နုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက် သာသာ၊ ပါဠိဝါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဥာဏ်ဖြင့်လောင်း သည်၊ ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊ သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွါသော်၊ နောင်ခါနောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး၊ နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ ဓိတ်မစွဲလျှင်၊ သဒ္ဒါ၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်မည်၊ ခံမည်သာ ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမှ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှသာမတော၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဥ္စင်းသဃ်ာ၊ ဖြစ်ပြန် ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိပဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည်ထက် သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀၊ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏာ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားက၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရ ကိုယ်ထိးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အမျှား စေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှါကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလ္လရှ ဘွယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချွေးရသူ့ဥစ္စာ။

၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှား နေလေပါ။

၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မှိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ရပ်ဝေးစွာ။

၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလား မလုပ်ပါ။

၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။

၇၃။ ကျင်နှာရိုပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်တော်ဘို့ပါ။

၇၄။ ရှာဖွေချေးငှါး၊ မရငြား၊ သွားရှဲခိုးလေပါ။

၇၅။ ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။

၇၆။ ဤစာရှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့် ယခုပါ။

၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာ၊ ရလိမ့်ဥာဏ်ပညာ။

၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓါတ်၊ တတ်လိမ့် များ ဂုဏ်အင်။

၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဝန်၊ သူထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အချှားထင်။

၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။

၈၁။ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်။

၈၂။ မြိုင်မြိုင်သာချို၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။

၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်
ပေါ်ထင်။

၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများ
ကျောက်အသွင်။

၈၅။ ကောင်းကင်မိုး၀၊ ရောင်ထွန်း၀၊ လပြည့်ဝန်း
အသွင်။

၈၆။ သိသရာဘ၀၊ ပြောင်းလှည့်ကြွ၊ ဒေ၀နတ်ဘုံတွင်။

၈၇။ များဖြင်နတ်ပေါင်း၊ ရုံသိန်းသောင်း၊
လောင်းတော်နတ်အသွင်။

၈၈။ ပဥ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်အညီ မဆုံးအင်။

၈၉။ ဒေ၀ကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။

၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမီတေးဘွင်။

၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ဟူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။

၉၂။ ပဥ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်ပြောင်၊ အောင်လိမ့်
နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေခဲ့သတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လက်ာ၊ ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသချာ၊ အရောရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံဖြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗူ၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။ အပေါင်းသိဿ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ ဆုံးမခန်း ပြီး၏။

............၈............

၁၀ - ဘိုးသူတော် ဦးနု

စကားပုံ

မြန်မာမှူးပေါ်၊ ဥာဏ်ယူမျှော်သည်၊ ဆူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ဘုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသချုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ယုတ်လှတာကိုပယ်ရမည်။ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်မှ ဘေးပကွာသည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။ သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျရောက်သည်။ ရေကြည်ကိုနှောက်က အနှယ်အမှုန်ကို ထတက်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍ မချိုနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတက်သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍ချိုက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

ဂေါကာမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောခြံရုံကိုလည်း မပွားနှင့်။ ဂေါကာမံသံကိုစားက မိဘာသာဘွယ်ဖြစ်ပေသည်။ ကောခြံရုံကိုပွားက အမိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘဲနှင့်။ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သေနာမိ တရားကို ကွယ်လှာရလေသည်။

မြှုသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးမချနှင့်။ မြှုသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေး အမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးချက အရေးမစိုက်သမို့ မွဲတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူအဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ်ကြမည်။

သေဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြွေပွေးကိုယ်သော်လည်း အလမ္ပာယ်မပြနှင့်။ သေဌေးလိုကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရှိအသေနဲလို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။ မြွေပွေးကို ယ်သည်ဟု အလမ္ပာယ်ပြက ထိုမြွေခဲသမို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော်ဘဲ ဝယ်လေက အသပြာခနှ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်ချက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြိုးမစားနှင့်။ အဖေါ်မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်။ မတော်တာကိုမြိုးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါပွားတတ်သည်။ အဖေါ်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောကများကက်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်းမထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို မကြီးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချမှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါ ကြီးပွားက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

စကားစကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြ၍ မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။ ဘုရား့တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကိုကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဘိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ တကာ-တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ညလေ့ကျက်ကြပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

............၀............

သားရွှေတောင်ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊သွားပါလေဟု၊သံချေစကား၊ကြံချိုပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်တို့၊ သက်နှံ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊ ပြော့ပြော့တောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန်မိမင်း၊ ဆိနန္ဒင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမွှေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလျှောင်း၍၊ နားဒွောင်းလည်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီဖဲဝါ၊ ခါသာသက္ကလပ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်ခြေကျဉ်း၊ ကြော့ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်သားနှံသည်…… သက်နှံရွှေတောင် အနဲ့မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံကွေးသည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့်၊ မိဘဆရာ၊ ဆောင်မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊ တတ်မျိုးတွေကို၊ စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊ မဲ့ဖခအာလျှင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊ ဝါးလည်းတသွယ်၊ ဖွားငယ်ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူကွ၊ ရှင်ပြုလုံးလုံး၊ လှကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊ တေ့၊ဇာ့၊ဝိ့၊ဓေ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဒါရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရှန်းရှန်း၊ တက်နေထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိမမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊ တတ်စေချင်၍၊ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှု၊ ခမည်းမောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်း

ပြင်းစွာ၊ မှတ်ဓိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင်၊ အမဲ့မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ခွင့်၊ ခါချိန်သင့်ကို၊ မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာက၊ မျှော်ကာလည်းကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု၊ ရွှေမှည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊ အသာလည်းဖွင့်၊ ငံ့ပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊ ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာမိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ယိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့၊ တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ယံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားမေရှင်၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက်ဖျော်ကို၊ ကျောင်းကော်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မွန်ထံပါး၊ အပ်နှံ့ထားသည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မယ့်ပန်းညိုသည်၊ အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမပါလျက်၊ မခံရှုက်သော်၊ လူပျက်လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊ ခေါင်းဖြေါ ယှဉ်ကပ်၊ ဖျက်ချေတတ်၏၊ သားမြတ်ရွှေငုံ၊ ပမာပုံကို၊ ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆာ ပုပ်ဟောင်၊ ငါးသေကောင်ကို၊ ပဒေါင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါလည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ဒေါင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊ ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မယ့်ရင်သွေးလည်း၊ ဝေးခဝေးလျှင်စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြဉ်ဖဲ၊ အယှာစွဲ၍၊

ဝမ်းထဲရုံ့ရုံ့၊ ယုန်လျှင်ကြုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန်ညွှံ့လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ရှိသေး၊ မိမအေကို၊ ရှိသေညွှတ်၊ ဟုတ်ပေတတ်၏၊ သက်မှတ်ပလေ၊ မအေမိခင်၊ သွန်သင်လိမ္မာ၊ တတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွှေလုံး၊ မယ်ဆံထုံးမှာ၊ ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာမြော်မြင်၊ ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေပြား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေသောခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်းလူနု၊ သားမျက်ရှု၏၊ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျိုအရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊ လျှိုးဝပ်တွား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ့၊ သားမင်းစံ့ကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊ သက်နှံ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလိုဦး၍၊ ပွဲ့ပြုံးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာကာ၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါစေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နှံ့ထုံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊ မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊ အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊ မယ့်မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထွတ်ဖျားဆရာ၊ ပညာသင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊

ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊ သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိ
စေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊ တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရုံကို၊ သင်အံ့
မည်ကြောင်း၊ တဖြောင်းဖြဖြ၊ ဆိုမြွက်ဟသည်၊ ကြွကြွ
လှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊
သက်နှံ ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်သို့၊
အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှင်းဆိုအံ့၊ လူလိုသင်
ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာဖြင့်၊
ဇမ္ဗူဒါမြိန်မှာ၊ ဒွတ္တိ သာကို၊ ဝမ်းမှာပြည့်လျှမ်း၊ ရွှတ်စီးဖြန်း၍၊
နွေချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်ခေါင်စွန်း၊
လေဘာဝနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှ၊ လဟာ
မိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရလေ
သော်၊ သံချည်ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှံမျှ၊ ရွှတ်ဆဲလန်းလန်း၊
ကမ္ဘဩဘန်းကို၊ မဝန်းခံပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်
မနေ၊ လွှတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေမကြာ၊ ယိုအနာကြောင့်၊
နိဗ္ဗာတဝ၊ မရဏာဖြင့်၊ ပြောင်းကြွနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊
သက်နှံ လူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်
ပညာကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊
ရွှေကျောင်းဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊
အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံ ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိဇကားကို၊
ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ့ဘောင်
တွင်၊ မိုက်ခေါင်အတိ၊ မိုက်လှဘိသည့်၊ ဒိဋ္ဌိယူမှား၊ မြွေ
သမားလည်း၊ သုံးပါးရတနာ့၊ မြတ်မမှုကို၊ နားမှမခံ၊

အနုဿတိငါးပါး ဘုရားရှိခိုး

(ဗုဒ္ဓဂုဏော)အနုဿတိဟု။ ကျော်ဇောထင်ရှား။သုံးပါး ရပ်သူ။နတ်လူပြဟ္မာ။သတ္တဝါကို။ခေမာသာခေါင်။ နိဗ္ဗာန် သောင်သို့။ရွှေဘောင်မဂ္ဂင်။ သဘော်ယာဉ်နှင့်။ ကယ်တင် ဆောင်ယူ။ပို့တော်မူသည်။ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတို့ ဆရာ။ အစိန္တေယျာဟု။ အနန္တဂုဏ်အင်။ကျေးဇူးရှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဓမ္မဂုဏော)အနုဿတိဟု။ တည်သောကမ္ဘာ။သတ္တဝါ သူနတ်။ အထပ်ထပ်ကို။ လေးမြတ်ကြွင်းနာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။ တဏှာသံယော။ကိလေသာမှ။ဆေးကြော သုတ်သင်။မြူ ကင်းအောင်။ ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်။ တရားမြတ်ကို။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(သံဃဂုဏော)အနုဿတိဟု။ လောဘ,ဒေါသ,မောဟ ကင်းကွာ။ တဏှာကာမ။ ကိလေသနှင့်။ရာဂအမိုက်။ နှစ် ခိုက်မပျော်၊မမွေ့လျော်ဘဲ၊ရှင်တော်ဟောကြား၊မြတ်တရား ကို။ မှတ်သားကြည်ညို။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ရောက်ကြောင်း မှန်သည်။မြတ်မွန်ထေရ်ကျော်။ သံဃာတော်တို့။ဂုဏ်တော် ကြီးစွ။အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(မာတာပိတုဂုဏော) အနုဿတိဟု။အပြောကျယ်စွာ၊ သံသရာဝယ်။မာတာပိတာ။ မိနှင့်ဘတို့။ ရေကြည်ကလလ။ ဘည်ငြိ,က။ ချီချဉ်ပွယ်။ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်။ မပြတ်

ယုယမိဘတို့မှာ။ စိုးရိမ်စွာဖြင့်။ အစာဆိမ့်အေး။ နို့ချို၊ ပေး၍၊ ကျွေးသည့်မိခင်။ မွေးဘရှင်ကို။ အဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(အာစရိယဂုဏော) အနန္တောဟု။ မိန့်ဟောအရ။ ကောက်ယူပြသော်။ နယနည်းနာ။အဖြာဖြာကို။ လိမ္မာစေကြောင်း။မေတ္တာလောင်း၍။မကောင်းကိုကြဉ်။ကောင်းရာယှဉ်လျက်။ နှုတ်မြွက်သံချို။ဆုံးမဆိုသား။ အဟိုမျှားစွာရွ၊ သံသရာဝယ်။ သုံးသွယ်သောကပ်၊လေးရပ်အပါယ်။ရှစ်သွယ်ရပ်ပြစ်။ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ။ အဖြာဖြာကို။ခေမာဘုမ္မိ။ဘေးမရှိအောင်။ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့။ ရောက်အောင်ပြည့်နှံသွင်ပေတော်။ ဆရာမြတ်ကို။ အဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ နိဒါန်း။

၁။ အစိန္တေယျ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
မင်္ဂလာမောင်း ရိုက်ညှောင်းဆော်ကာ
တရားစည်ကြီး ခတ်တီးပါဘုရား
ကျွန်နတ်သား လျှောက်ထားတောင်းပန်ရှာ။

၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
သေချာမှတ်သား နတ်သားဒေဝါ
ရွှေနှုတ်တော်ဖွင့် ကျူးရင့်သာယာ
ငါဘုရား ဟောကြားဒေသနာ။

"အသေဝနာစ ဗာလာနံ"

၃။ အသေဝန ဗာလရှောင်ခွါ
ပညာရှိမြတ် ဆည်းကပ်လေပါ
ရတနာသုံး ညွှတ်ရိုးပူဇာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

'ပတိရူပ"

၄။ ပတိရူပ ဒေသနေရာ
ရှေးကပြုစု ကောင်းမှုပုညာ
ကိုယ့်ကိုစောင့်ရှောက် ဆောက်တည်မကွာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

"ဗာဟုသစ္စဉ္စ"

၅။ ဗဟုသုတ များလှဖြာဖြာ
အပြစ်မရှိ တတ်သိပညာ
ဝိနည်းတရား သင်ကြားခါခါ
ကောင်းစကား ဟောကြားအပ်သည်သာ။

"မာတာပိတု"

၇။ မိဘနှစ်ပါး ကျေးဇူးခါခါ
သားနှင့်မယား ထောက်ထားဆင်္ဂဟာ
နှောက်ယှက်မရှိ ပြုဘိမှုသာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

"ဒါနဉ္စ"

၈။ အလှူဒါန ပြုကြမကွာ
တရားကိုကျင့် ထောက်ပင့်ဉာတကာ
အပြစ်မရှိ ပြုဘိမှုသာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ။

"အာရတိ ဝိရတိ"

၉။ မကောင်းမှုမှ ဝေးလှကြဉ်ခွါ
အထူးသဖြင့် ရှောင်သင့်သည့်သာ
သေရည်မသောက် မမေ့စရာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ

"ဂါရဝေါစ"

၁၀။ ရိုသေနှိမ့်ချ ကျင့်ကြမကွာ
ရသမျှဘဲ ရောင့်ရဲကြပါ
သူ့ကျေးဇူးသိ နာဘိဓမ္မာ
ဤငါးပါး တရားမင်္ဂလာ။

"ခန္တီစ"

၁၁။ သည်းခံတတ် ဆုံးမလွယ်ရာ
ရဟန်းသူမြတ် ဖူးလတ်ကြည်သာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

ဆွေးနွေးပြောကြား တရားပေစာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ။

"တပေါစ"

၁။ မြိုးခြိုတာဝ ကျင့်ကြံမက္ခာ
မြတ်သည့်ကိုကျင့် သိသင့်သစ္စာ
နိဗ္ဗာန်မျှော်မြှောက် ဆိုက်ရောက်မကြာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ။

"ဖုဋ္ဌဿ"

၂။ လောကဓံငွေ့ ကြုံတွေ့ရှစ်ဖြာ
နကမ္ပတိ မရှိသောကာ
ကိလေမှုန်မွေး ဘေးမရှိရာ
ဤလေးပါး ဘုရားရဟန္တာ။ ။

"မင်္ဂလာ၏ အကျိုး"

၃။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းချမ်းသာ၊
ကျင့်သူအပေါင်း ရောက်ကြောင်းနတ်ရွာ
မဂ်ဖိုလ်နှန်း ရှေနန်းပြည့်ခမ္မာ။ ။

"နိဂုံး"

၄။ ရှစ်လုံးဖွဲ့နှင့် သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ
စိကာရေးရ မြန်မာ့ကဗျာ
အောင်စည်တီးလို့ အပြီးတက်မှာ
နတ်လူများ ခေါ်ပြောသာခုသာ။

ဦးပညာဝံသ
ငါးဖျက်နှာကျောင်းသစ် စဥ့်ကူးမြို့၊

အမြှောက်အလီပေါင်း

၁ x ၁ = ၁	၂ x ၁ = ၂	၃ x ၁ = ၃	၄ x ၁ = ၄
၁ x ၂ = ၂	၂ x ၂ = ၄	၃ x ၂ = ၆	၄ x ၂ = ၈
၁ x ၃ = ၃	၂ x ၃ = ၆	၃ x ၃ = ၉	၄ x ၃ = ၁၂
၁ x ၄ = ၄	၂ x ၄ = ၈	၃ x ၄ = ၁၂	၄ x ၄ = ၁၆
၁ x ၅ = ၅	၂ x ၅ = ၁၀	၃ x ၅ = ၁၅	၄ x ၅ = ၂၀
၁ x ၆ = ၆	၂ x ၆ = ၁၂	၃ x ၆ = ၁၈	၄ x ၆ = ၂၄
၁ x ၇ = ၇	၂ x ၇ = ၁၄	၃ x ၇ = ၂၁	၄ x ၇ = ၂၈
၁ x ၈ = ၈	၂ x ၈ = ၁၆	၃ x ၈ = ၂၄	၄ x ၈ = ၃၂
၁ x ၉ = ၉	၂ x ၉ = ၁၈	၃ x ၉ = ၂၇	၄ x ၉ = ၃၆
၁ x ၁၀ = ၁၀	၂ x ၁၀ = ၂၀	၃ x ၁၀ = ၃၀	၄ x ၁၀ = ၄၀
၁ x ၁၁ = ၁၁	၂ x ၁၁ = ၂၂	၃ x ၁၁ = ၃၃	၄ x ၁၁ = ၄၄
၁ x ၁၂ = ၁၂	၂ x ၁၂ = ၂၄	၃ x ၁၂ = ၃၆	၄ x ၁၂ = ၄၈

၅ x ၁ = ၅	၆ x ၁ = ၆	၇ x ၁ = ၇	၈ x ၁ = ၈
၅ x ၂ = ၁၀	၆ x ၂ = ၁၂	၇ x ၂ = ၁၄	၈ x ၂ = ၁၆
၅ x ၃ = ၁၅	၆ x ၃ = ၁၈	၇ x ၃ = ၂၁	၈ x ၃ = ၂၄
၅ x ၄ = ၂၀	၆ x ၄ = ၂၄	၇ x ၄ = ၂၈	၈ x ၄ = ၃၂
၅ x ၅ = ၂၅	၆ x ၅ = ၃၀	၇ x ၅ = ၃၅	၈ x ၅ = ၄၀
၅ x ၆ = ၃၀	၆ x ၆ = ၃၆	၇ x ၆ = ၄၂	၈ x ၆ = ၄၈
၅ x ၇ = ၃၅	၆ x ၇ = ၄၂	၇ x ၇ = ၄၉	၈ x ၇ = ၅၆
၅ x ၈ = ၄၀	၆ x ၈ = ၄၈	၇ x ၈ = ၅၆	၈ x ၈ = ၆၄
၅ x ၉ = ၄၅	၆ x ၉ = ၅၄	၇ x ၉ = ၆၃	၈ x ၉ = ၇၂
၅ x ၁၀ = ၅၀	၆ x ၁၀ = ၆၀	၇ x ၁၀ = ၇၀	၈ x ၁၀ = ၈၀
၅ x ၁၁ = ၅၅	၆ x ၁၁ = ၆၆	၇ x ၁၁ = ၇၇	၈ x ၁၁ = ၈၈
၅ x ၁၂ = ၆၀	၆ x ၁၂ = ၇၂	၇ x ၁၂ = ၈၄	၈ x ၁၂ = ၉၆

၉ x ၁ = ၉	၁၀ x ၁ = ၁၀	၁၁ x ၁ = ၁၁	၁၂ x ၁ = ၁၂
၉ x ၂ = ၁၈	၁၀ x ၂ = ၂၀	၁၁ x ၂ = ၂၂	၁၂ x ၂ = ၂၄
၉ x ၃ = ၂၇	၁၀ x ၃ = ၃၀	၁၁ x ၃ = ၃၃	၁၂ x ၃ = ၃၆
၉ x ၄ = ၃၆	၁၀ x ၄ = ၄၀	၁၁ x ၄ = ၄၄	၁၂ x ၄ = ၄၈
၉ x ၅ = ၄၅	၁၀ x ၅ = ၅၀	၁၁ x ၅ = ၅၅	၁၂ x ၅ = ၆၀
၉ x ၆ = ၅၄	၁၀ x ၆ = ၆၀	၁၁ x ၆ = ၆၆	၁၂ x ၆ = ၇၂
၉ x ၇ = ၆၃	၁၀ x ၇ = ၇၀	၁၁ x ၇ = ၇၇	၁၂ x ၇ = ၈၄
၉ x ၈ = ၇၂	၁၀ x ၈ = ၈၀	၁၁ x ၈ = ၈၈	၁၂ x ၈ = ၉၆
၉ x ၉ = ၈၁	၁၀ x ၉ = ၉၀	၁၁ x ၉ = ၉၉	၁၂ x ၉ = ၁၀၈
၉ x ၁၀ = ၉၀	၁၀ x ၁၀ = ၁၀၀	၁၁ x ၁၀ = ၁၁၀	၁၂ x ၁၀ = ၁၂၀
၉ x ၁၁ = ၉၉	၁၀ x ၁၁ = ၁၁၀	၁၁ x ၁၁ = ၁၂၁	၁၂ x ၁၁ = ၁၃၂
၉ x ၁၂ = ၁၀၈	၁၀ x ၁၂ = ၁၂၀	၁၁ x ၁၂ = ၁၃၂	၁၂ x ၁၂ = ၁၄၄

၁၃ x ၁ = ၁၃	၁၄ x ၁ = ၁၄	၁၅ x ၁ = ၁၅	၁၆ x ၁ = ၁၆
၁၃ x ၂ = ၂၆	၁၄ x ၂ = ၂၈	၁၅ x ၂ = ၃၀	၁၆ x ၂ = ၃၂
၁၃ x ၃ = ၃၉	၁၄ x ၃ = ၄၂	၁၅ x ၃ = ၄၅	၁၆ x ၃ = ၄၈
၁၃ x ၄ = ၅၂	၁၄ x ၄ = ၅၆	၁၅ x ၄ = ၆၀	၁၆ x ၄ = ၆၄
၁၃ x ၅ = ၆၅	၁၄ x ၅ = ၇၀	၁၅ x ၅ = ၇၅	၁၆ x ၅ = ၈၀
၁၃ x ၆ = ၇၈	၁၄ x ၆ = ၈၄	၁၅ x ၆ = ၉၀	၁၆ x ၆ = ၉၆
၁၃ x ၇ = ၉၁	၁၄ x ၇ = ၉၈	၁၅ x ၇ = ၁၀၅	၁၆ x ၇ = ၁၁၂
၁၃ x ၈ = ၁၀၄	၁၄ x ၈ = ၁၁၂	၁၅ x ၈ = ၁၂၀	၁၆ x ၈ = ၁၂၈
၁၃ x ၉ = ၁၁၇	၁၄ x ၉ = ၁၂၆	၁၅ x ၉ = ၁၃၅	၁၆ x ၉ = ၁၄၄
၁၃ x ၁၀ = ၁၃၀	၁၄ x ၁၀ = ၁၄၀	၁၅ x ၁၀ = ၁၅၀	၁၆ x ၁၀ = ၁၆၀
၁၃ x ၁၁ = ၁၄၃	၁၄ x ၁၁ = ၁၅၄	၁၅ x ၁၁ = ၁၆၅	၁၆ x ၁၁ = ၁၇၆
၁၃ x ၁၂ = ၁၅၆	၁၄ x ၁၂ = ၁၆၈	၁၅ x ၁၂ = ၁၈၀	၁၆ x ၁၂ = ၁၉၂